

NEAUTORIZIRANI TRANSKRIPT
26. SJEDNICE DOMA NARODA
PARLAMENTARNE SKUPŠTINE BOSNE I HERCEGOVINE
održane 16.07.2004. godine, s početkom rada u 10,10

PREDSJEDAVAJUĆI
GORAN MILOJEVIĆ

Poštovani delegati, poštovani gosti, predstavnici sedstava javnog informisanja, sve prisutne vas pozdravljam i otvaram 26. sjednicu Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

/INTONIRANJE HIMNE/

Na današnjoj sjednici prisutno je 13 delegata, od toga svih petorica iz reda bošnjačkog naroda, četvorica iz reda hrvatskog naroda i četvorica iz reda srpskog naroda.

Gospodin Filipović je opravdao svoj današnji izostanak, kao što ste upoznati gospodin Spasojević je, odlukom visokog predstavnika smijenjen i više nije član Doma naroda Parlamentarne skupštine. Evo, iskoristit ću priliku samo da vas informišem da sam ja uputio pismo Narodnoj skupštini RS, koja, u skladu sa Ustavom treba da predloži novog delegata iz reda srpskog naroda i očekujemo da će oni to učiniti već na narednoj sjednici, koja treba da se održi u utorak.

Dakle, za današnju 26. sjednicu, predlažem sljedeći dnevni red:

1. Odgovori na delegatska pitanja i delegatska pitanja,
2. Zapisnik sa 25. sjednice Doma naroda,
3. Potvrđivanje imenovanja kandidata za generalske pozicije u institucijama odbrane BiH,
4. Izvještaj Zajedničke komisija o nastojanju za postizanje sporazuma o identičnom tekstu Zakona o osnivanju kompanije za prenos električne energije Bosne i Hercegovine,
5. Izvještaj zajedničke komisije o nastojanju za postizanje sporazuma o identičnom tekstu zakona o osnivanju nezavisnog operatera sistema za prenosni sistem u BiH,
6. Zahtjev Savjeta ministara za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave BiH, po hitnom postupku, u skladu sa članom 100. Poslovnika,
7. Zahtjev Savjeta ministara za razmatranje Prijedloga zakona o izmjeni i dopuni zakona o statistici BiH, po hitnom postupku, u skladu sa članom 100. Poslovnika,
8. Zahtjev Savjeta ministara za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o ombudsmanu za ljudska prava BiH, po hitnom postupku, u skladu sa članom 99. Poslovnika,

9. Zahtjev Savjeta ministara za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o putnim ispravama BiH, po hitnom postupku, u skladu sa članom 99. Poslovnika,
10. Zahtjev Savjeta ministara za razmatranje Prijedloga zakona o Društvu crvenog krsta BiH, po hitnom postupku, u skladu sa članom 99. Poslovnika,
11. Zahtjev Savjeta ministara za razmatranje Prijedloga zakona o mineralnim gnojivima BiH, po hitnom postupku, u skladu sa članom 99. Poslovnika,
- 12.
13. Zahtjev Savjeta ministara za razmatranje Prijedloga zakona o fitofarmaceutskim sredstvima BiH, po hitnom postupku, u skladu sa članom 99. Poslovnika,
14. Zahtjev Savjeta ministara za razmatranje Prijedloga zakona o sjemenu i sadnom materijalu poljoprivrednih biljaka Bosne i Hercegovine, po hitnom postupku, u skladu sa članom 99. Poslovnika,
15. Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o spoljnotrgovinskoj politici BiH, prvo čitanje
16. Informacija o stanju bezbjednosti Bosne i Hercegovine,
17. Informacija o radu Tužilaštva BiH,
18. Izvještaj o finansijskom poslovanju Javnog preduzeća «Službeni list BiH», po godišnjem obračunu za period 2003. godine,
19. Davanje saglasnosti za ratificiranje Sporazuma između Savjeta ministara BiH i Vijeća ministara Srbije i Crne Gore o uslovima putovanja državljana dvije države,
20. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Ugovora o slobodnoj trgovini između BiH i Republike Albanije,
21. Sporazum između Bosne i Hercegovine i Republike Bugarske o slobodnoj trgovini,
22. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Evropske konvencije o prekograničnoj televizijskoj (ETC132), otvorena za potpisivanje 5. maja 1989. godine u Strazburu, sa Protokolom o izmjenama Evropske konvencije o prekograničnoj televiziji, otvorenim za prihvatanje 1. oktobra 1998. godine,
23. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Konvencije za osnivanje evropske i mediteranske organizacije za zaštitu biljaka (EPPO) od 18. aprila 1951. sa dopunama Savjeta od 27. aprila 1995. godine, 9. maja 1962. godine, 18. septembra 1968. godine, 19. septembra 1973. godine, 23. septembra 1982. godine 21. septembra 1988. godine i 15. septembra 1999. godine,
24. Izvještaj o radu Komisije za spoljnu i trgovinsku politiku Doma naroda za period od 28. decembra 2003. godine do 18. juna 2004. godine

Otvaram raspravu o prijedlogu dnevnog reda. Gospodin Šiljegović se javlja za riječ i ja mu je dajem.

BOŠKO ŠILJEGOVIĆ

Gospodine predsjedavajući, kolege delegati, dame i gospodo,
 Klub srpskih delegata, predlaže izmjenu i dopunu dnevnog reda sa jednom tačkom. Bez obzira što ste uputili dopis Narodnoj skupštini RS o hitnom predlaganju delegata u Dom naroda, mi ne znamo da li će to biti na prvoj sjednici NS i predložemo

da pod tačkom 4. može i pod 25. izvršimo popunu komisija Doma naroda iz reda srpskog naroda, na mjesto delegata Spasojević Zorana. Naime, smatramo da od strane komisija našeg doma, ove Odbrambeno sigurnosne i Administrativno finansijske ukazala se potreba, dolazimo u teškoće radi kvoruma, da popunimo, a kada dođe predlog Narodne skupštine o novom delegatu Klub srpskih delegata će izvršiti jednu racionalizaciju. Naime, biće opterećenje za nas trojicu, ali želimo da napravimo pun kapacitet tih komisija.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem se gospodinu Šiljegoviću na prijedlogu. Da li se još neko javlja za diskusiju? Gospodin Halid Genjac.

HALID GENJAC

Predsjedavajući, poštovene kolege,

Želim prije svega da zahvalim kolegi, što je vrlo ažurno stavio na dnevni red, davanje saglasnosti na ratifikaciju Konvencije, Evropske konvencije o pekograničnoj televiziji, što mislim da je vrlo značajno da se provede parlamentarna procedura, kako bi predstjeću proceduru usvajanja zakona o javnom servisu i javnom sistemu televizije BiH, radili u ambijentu potpisnice Konvencije o pekograničnoj televiziji. To je jedna stvar.

Druga stvar, možda je ovo prilika da pozovemo i Kolegij i, naravno sve nas da, imajući u vidu rokove koji nas očekuju i događaje koji nas očekuju u septembru, da pokušamo ostvariti proceduralne pretpostavke da bi svoje uslove ispunili do kraja septembra, u pogledu Fizibilite studije.

Naime, poznato je da je Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, usvojila jedan ogroman broj zakona iz onih obaveza za Fizibiliti studiju i sve ono što je došlo u parlamentarnu proceduru, sa spremnim pretpostavkama Parlamentarna skupština usvojila značajne suštinske zakonske projekte, ostao je jedan broj zakona, koji su pripremljeni i gdje ne postoje suštinska pitanja teške naravi, gdje su uglavnom pitanja procedure da bi se ispunili rokovi do kraja septembra. Mislim da bi i ovaj ostatak mjeseca jula iskoristiti da ostvarimo što je moguće više proceduralnih pretpostavki, kako bi ove obaveze do kraja septembra ispunili. Ja vjerujem da Kolegij vodi računa o tome, ali Klub bošnjaka je danas, razgovarajući o tome ... da zajedno ovdje još jednom upozorimo na ove zakone i zajedno procijenimo i izrazimo spremnost da ostvarimo ove sve moguće pretpostavke da bi se obaveze ispunile.

Što se tiče prijedloga predsjedavajućeg Kluba srpskih delegata, da se ova tačka stavi na dnevni red, mislim da je vrlo značajna da je danas stavimo na dnevni red. Mi podržavamo da se komisije popune, da se i na taj način osiguraju jedan od uslova što je moguće efikasnije radi, samo vjerujem da je kolega Šiljegović, kad je rekao nas trojica, mislio vjerovatno na nas četvoricu, uz jednu ispravku, prihvatam ovaj dnevni red. Hvala vam.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem kolegi Gencu. Da li se još neko javlja za riječ? Evo ima ovdje jedna mala konsultacija u okviru Kolegijuma, evo mi podržvamo ovaj prijedlog i da li bi da bude 4. tačka dnevnog reda, znači ova popuna komisija iz Doma naroda.

Pošto se višeniko nije javio za riječ, ja ću sada otvoriti glasanje o ovom prijedlogu dnevnog reda.

Dakle, možete glasati sad, dopunjenog, naravno.
Konstatujem da je dnevni red jednoglasno usvojen sa 13 glasova za.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda.

Ad.1. Odgovori na delegatska pitanja i delegatska pitanja

Odgovore na delegatska pitanja dobili su: Osman Brka i Hilmo Neimarlija. Da li su delegati zadovoljni odgovorom? Želite ligovoriti kolega Brka?

OSMAN BRKA

Da, ja sam zadovoljam dobijenim odgovorom djelimično. Naime, zadovoljan sam sa procedurom i sa onim svima što su uradili organi koji su trebali da urade. Međutim, nisam zadovoljan sa načinom, kaže, nije bilo baš tragičnih posljedica, pa izgleda da niko ni za šta neće odgovarati. S tim dijelom nisam zadovoljan, jer ja mislim da, ipak, tu neko treba da odgovara, ali o tom po tom. Hvala.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem kolegi Brki. Gospodin Neimarlija.

HILMO NEIMARLIJA

Naravno, ja se zahvaljujem službi koja se potrudila Skupštine da mi uputi odgovor. Naravno, nisam zadovoljan sa sadržajem odgovora, dijelom zato što se njime ne odgovara na moje pitanje. Ovo je dobar odgovor, ali očigledno na nekom malo drugačije postavljeno pitanje, nije na moje. Svojim pitanjem ja sam želio da skrenem pozornost naprosto na jednu ružnu stvar na vratima, koja se može elegantnije i ljepše riješiti i nisam zadovoljan ako ste, ko je vidio ovaj odgovor, saglasit će se sa mnom, da nisam uspio, izgleda da uvjerim odgovorne ljude u Skupštini, odgovorne za ovo dole što je trebalo riješiti, da se umjesto daske može uzeti neki lanac za biciklo ili neka slična stvarčica i to puno elegantnije riješiti, bez potrebe za uvođenjem novog osoblja i ovaj odgovor me podsjetio i dozvolite mi samo da kažem na situaciju, ali ne u Jugoistočnoj Evropi, na Balkanu u BiH, nego u Čikagu prije dvadesetak godina, tamošnji je kanal na jednom od jezera se bio zatvorio, zatrpao nečim i vlasti su zatražile da im vojska ponudi cijenu čišćenja kanala. Vojska je napravila elaborat i cijena je bila 750.000 dolara. Oni su napravili javni tender i našli su firmu koja je to uradila za 25.000 dolara. Ovaj odgovor me, dakle, podsjetio na ovaj slučaj, kad je vojska pravila ovaj elaborat o čišćenju jednog kanala pa izašto da treba 750.000 dolara, ja sam predložio samo da se ukloni daska i da se riješi sa deset maraka umjesto daske nekim lancem koji koša deset maraka recimo. I, pozivam pedsjedavajuće kao

jednog od domaćina Skupštine BiH, koji je, također i strukovno bolje od mene upućen na razumijevanje ovog problema, da pomogne da se ukloni ona brate daska i da se zamijeni nekim lancem od bicikla.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem se gospodinu Neimarliji, jer, zaista ja sad još jednom obećavam ovdje da ću pokušati da riješim taj problem i meni to stvarno bode oči i to je ruglo ove zgrade jedno od rugla. Malo više dobre volje možemo puno toga popraviti i stvoriti ljepšu sliku o nama ovdje. Dakle, da li ima novih delegatskih pitanja? Gospodin Tomislav Limov. Možete sa mjesta da ne gubimo vrijeme.

TOMISLAV LIMOV

Hvala lijepo gospodine predsjedatelju, zgodnije je sa mjesta,

Prje nego što postavim izaslanička pitanja, biće ih dva, želim pozdraviti sve uvažene kolege, gospodina predsjedatelje, predstavnike Vijeća ministara i drugih institucija BiH, predstavnika međunarodne zajednice, jer ih je sve manje, ako neko ima, dakle, pozdravljam i njih i posebno pozdravljam predstavnike sredstava javnog informiranja,

Naravno, ja sam na prošloj sjednici postavio jedno izaslaničko pitanje, ako se sjećate, ono se odnosilo na ažuriranje ili bolje reći obvezu ažuriranja dokumenta Sigurnosna politika BiH. Pitanje je postavljeno Vijeću ministara i Predsjedništvu.

Namjera je bila, da na određen način usmjerimo težište naše aktivnosti i na analiziranje realizacije zaključaka i drugih dokumenata koje donosi Dom naroda, odnosno Parlamentarna skupština BiH u cjelini. Znači, ja ću danas postaviti jedno pitanje u tom pravcu i podsjetiti vas, da smo na 13. sjednici održanoj 29. listopada 2003. godine, usvojili Rezoluciju «Kupujmo domaće». Tom prigodom usvojena su i dva sljedeća zaključka.

Prvo, da se Rezolucija dostavi i Zastupničkom domu, kako bi Zastupnički dom usvojio uistovjetnom tekstu, i

Drugo, da Vijeće ministara napravi prijedlog kampanje za realizaciju Rezolucije «Kupujmo domaće».

Pošto je sukladno članku 17. Poslovnika Doma naroda, Kolegij izravno pozvan, odnosno zadužen za ostvarivanje suradnje sa Zastupničkim domom. Mene zanima, jesu li naš kolegij i Kolegij Zastupničkog doma ikada razgovarali o tome, da Rezolucija «Kupujmo domaće» bude razmatrana i na sjednici Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine BiH?

Pored toga, želim Kolegiju postaviti jasno sljedeće kratko pitanje. Jesu li i na koji način svojim efektima realizirani zaključci 13. sjednice Doma naroda usvojeni prigodom donošenja Rezolucije «Kupujmo domaće» i kao što prethodno rekoh, uz Kolegij Parlamentarne skupštine za provedbu drugog zaključka naše 13. sjednice, zaduženo je Vijeće ministara, kojemu postavljam sljedeće pitanje.

Je li Vijeće ministara i na koji način realiziralo zaključak 13. sjednice Doma naroda, kojim je ono, dakle, Vijeće ministara zaduženo da napravi prijedlog kampanje za realizaciju Kupujmo domaće i, ako jeste, realizaciju Rezolucije «Kupujmo domaće» i ako jeste zašto taj prijedlog kampanje nikada nije dostavljen izaslanicima Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH. Hvala.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem kolegi Limovu. Ima li još delegatskih pitanja? Ne vidim prijavljene. Dakle, zaključujem ovu tačku dnevnog reda i prelazimo na 2. tačku.

Ad.2. Zapisnik sa 25. sjednice Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH

Da li se neko javlja za riječ? Pošto ne vidim prijavljenih ni na displeju, a ni ovako, otvaram glasanje o zapisniku sa 25. sjednice.

Sad možete glasati.

Još neko nije glasao. U stvari izašao je kolega Čengiđ. Dakle, 12 glasova za, jednoglasno je usvojen Zapisnik. Prelazimo na sljedeću tačku dnevnog reda.

Ad.3. Potvrđivanje imenovanja kandidata za generalske pozicije u institucijama BiH

Dobili ste izvještaj komisije, kao i listu kandidata na generalske pozicije u institucijama odbrane BiH, u Vojski Federacije BiH i Vojski RS. U institucijama odbrane BiH:

1. Brigadir Sifet Podžić, na dužnost načelnika Zajedničkog štaba BiH,
2. Pukovnik Slavko Puljić, na dužnost zamjenika načelnika Zajedničkog štaba BiH za operacije,
3. Brigadir Vlado Džojić, na dužnost komandanta Operativne komande BiH. Mala jedna konsultacija. Prijedlog je da glasamo za sve u paketu. Onda ću pročitati i za Vojsku Federacije BiH, predloženi su:

1. Brigadir Hajrudin Grabovica, na dužnost komandanta Vojske Federacije BiH,
2. Pukovnik Jugoslav Brdar na dužnost zamjenika komandanta Zajedničke komande Vojske Federacije BiH,
3. Brigadir Mirsad Gutić, na dužnost komandanta Prve oklopno mehanizovane brigade Vojske Federacije BiH,
4. Pukovnik Anto Jeleč, na dužnost komandanta Druge mehanizovane brigade Vojske Federacije BiH,

Za Vojsku RS, predloženi su:

1. General major Novak Đukić, na dužnost načelnika Generalštaba vojske RS,
2. General major Stamenko Novaković, na dužnost komandanta 15. mehanizovane brigade Vojske RS.

Predstavnički dom je potvrdio listu kandidata na 39. sjednici, održanoj 18.6.2004. godine. Otvaram raspravu. Ovdje imamo prisutnog i ministra. Gospodin Limov se javlja za riječ. Ja mu je dajem.

TOMISLAV LIMOV

Hvala lijepo gospodine predsjedatelju, ja cijenim da je, ipak, ovo prigoda reći par riječi. Naravno, odmah da kažem da nemam primjedbi na generale i kao što znate zadnji put sam rekao da ću u načelu podržati sve ono što bude predviđeno, ali, ipak, osjećam potrebu pa na neki način i obvezu određene stvari prokomentirati ovim povodom.

Prije svega, ja želim podsjetiti da smo na svojoj sjednici održanoj 29. studenog 2003. godine, i da je na sjednici Zastupničkog doma održanoj 1. prosinca protekle godine, usvojen Zakon o obrani, koji je objavljen 29. prosinca prošle godine i praktično je isti stupio na snagu negdje 7. siječnja.

Podsjećajući na ovu kronologiju, ja želim reći da je na taj način Parlamentarna skupština izvršila svoju zadaću u zadatom roku. Rok je bio, ako se sjećate, kraj godine. Dakle, mi smo time stvorili i najvažniji legistlativni preduvjet za provedbu reforme obrane u BiH. Sve ostalo praktično je u rukama izvršne vlasti, jer uz ovaj legistlativni dio mi smo i kroz proračun stvorili i finansijski temelj, da tako kažem, reforme.

Ingerencije za provedbu reforme obrane i svih drugih manje ili više reformi, dakle, u ostalim područjima pripadaju izvršnim vlastima, a u ovom konkretnom slučaju odgovornost je na Predsjedništvu BiH, na Vijeću ministara, Ministarstvu obrane BiH, entitetskim vladama, entitetskim ministarstvima obrane i vojskama.

Jedan od važnih datuma koji je bio orijentir dinamike naše obrambene reforme je 28. i 29. lipanj o.g. kad je održan samit NATO-a u Istanbulu. Mi smo prije tog roka, trebali izvršiti imenovanja ministra i doministra obrane i jednog broja generala na zapovjedne pozicije u zajedničkim institucijama obrane BiH, odnosno u federalnoj vojsci i vojsci RS.

Određeni problemi, to je najblaže što mogu reći oko izbora ministra odbrane, nepotrebno je oduzela, ne samo dragocjeno vrijeme, nego je i, rekao bih, srozala i onako oskudan kredibilitet, posebice pojedinih sudionika u procesu predlaganja i imenovanja kandidata za državnog ministra obrane. Ovdje imamo i drago mi je ministra obrane, da se, dakle, u prvom naletu je išlo sa tim prijedlogom, mi, evidentno ne bi imali problema i dobili bi u svakom slučaju na vremenu i, čini mi se da je zgodno ovom prigodom reći, da je na neki način u sjedni ostalo imenovanje doministra obrane BiH. Ja ne znam uvažene kolege, da li bi netko od vas, onako iz rukava sada znao reći ime i prezime doministra ili doministrice obrane BiH. To je jedna dimenzija procesa.

Druga dimenzija je imenovanje generala. Ja msilim jedno petnaestak, praktično svega imena do sada je došlo pred nas. Čini mi se da smo zadnji put mali jednu listu kandidata, bilo je to, koliko se sjećam 29.praktično isti dan kad je u Istanbulu bio samit i čini mi se da je i tada bila prigoda da odradimo svoj dio posla,

mada nemam ništa protiv da se ovako nakupi, pa da odjednom sedam - osam, ako sam dobro prebrojao iz ovog što je gospodin Milojević pročitao. Naravno, zadnji put sam rekao šta mislim o toj problematici proizvodnje generala i, ipak, želim reći da, što se tiče ovog što se dogodilo u Istanbulu, pa doživjeli smo ga kao poniženje na određen način, ne samo za aktuelnu vlast, nego i za sve nas u BiH i ja, ipak, želim reći da su nas zavaravali svi oni iz domaće i, da tako kažem, međunarodne politike pojedinci, koji su nam uporno tvrdili da dobro radimo, da se stižu uvjeti za prijem naše zemlje u Istanbulu u NATO program Partnerstvo za mir, pokazalo se, dakle, da to nije bilo uvjerljivo da, ipak, i na koncu upiranje pogleda u strance, pokazalo se da nas oni ne mogu odvesti u euro integracije. I, mi smo, nažalost, ostali tako je neko napisao ovih dana uz Srbiju i Crnu Goru zadnja crna rupa u Evropi u tom segmentu i u tom pogledu. Ja želim, kad o ovome govorim, upozoriti još i na jednu stvar i postviću izravno pitanje. Da li bi vi uvažene kolege primili državu čiji premijer moli u Briselu primite nas, sve vam obećavamo itd., a isti dan predsjednik iste te države u Sarajevu izjavljuje ne zaslužujemo da nas primite, kaznite RS. Kaznite dio države, kojoj je, da je sreće i on predsjednik.

Što se tiče kandidata za generale, neću ništa, samo ću ponoviti, da ću glasovati za imenovanje predloženih kandidata. Hvala lijepo.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem kolegi Limovu. Niko se više nije prijavio, pardon, dajem riječ gospodinu ministru Radovanoviću.

NIKOLA RADOVANOVIĆ

Gospodine predsjedavajući, ja se zahvaljujem, uvažene dame i gospodo,

Uzimajući u obzir obiman dnevni red koji je pred vama, ja bih ovom prilikom samo želio zahvaliti na svemu onome što je ovaj dom uradio u dosadašnjoj proceduri imenovanja i generala, ali i u procesu reformi odbrane. Isto tako bih želio skrenuti pažnju na to da u ovom današnjem, dakle, uslovno rečeno, paketu od devet kandidata, mi vršimo potvrđivanje i preostalih lica kandidata za generalske pozicije u sistemu odbrane i time se ovaj dio posla, nadam se, privodi kraju.

Radi samo tehničke korektnosti, gospodine predsjedavajući, ja bih želio upozoriti da, vjerovatno u vašim dokumentima ima tri greške. Dakle, gospodin Puljić Slavko, koji se predlaže za zamjenika načelnika Zajedničkog štaba BiH, za operacije je, u čini brigadira od 1996. godine, a ne u činu pukovnika kako je to pročitano.

Drugo, za dužnost komandanta Prve oklopno-mehanizovane brigade Vojske Federacije BiH se predlaže pukovnik Anto Jeleč, a ne brigadir Mirsad Gutić, kako je to pročitano i isto tako permutacija za komandanta Druge mehanizovane brigade Vojske Federacije BiH se predlaže brigadir Mirsad Gutić, a ne pukovnik Anto Jeleč, kako je pročitano. Ja bih zamolio samo radi korektnosti i zaključka, preciznosti da se ova korekcija uvaži.

Na kraju, dakle, ja se iskreno nadam da će vaše glasanje potvrditi ove kandidate i da će to omogućiti Predsjedništvu da imenuje lica na ove najodgovornije

funkcije i da može se vršiti popunjavanje institucija odbrane, onako kako to utvrđuju pravilnici o sistematizaciji. Hvala vam još jednom.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem gospodinu ministru. Evo, meni su dali iz naših stručnih službi dopis iz Predsjedništva BiH, koji je potpisao Sulejmen Tihć, predsjedavajući, dakle, upravo ovako kako sam ja pročitao. Dakle, ovo je ne namjerna greška. Uvažavamo, naravno ovu ispravku ministra Radovanovića i pošto nema više prijavljenih za diskusiju, ja otvaram glasanje.

Možete početi.

Konstatujem, jednoglasno da su izabrani. Ja nisam htio, evo javno kažem da sam i ja za, 12 za.

Znači, jednoglasno smo potvrdili imenovanje kandidata za generalske pozicije u institucijama odbrane BiH. Sada prelazim na sljedeću 4. tačku dnevnog reda, to je tačka koju je predložio kolega Šiljegović-

Ad.4. Popuna komisija iz Doma naroda od delegata iz reda srpskog naroda, umjesto doskorašnjeg delegata, gospodina Zorana Spasojevića

Izvolite gospodine Šiljegoviću.

BOŠKO ŠILJEGOVIĆ

Hvala gospodine predsjedavajući,

Klub srpskih delegata u Administrativno-finansijsku komisiju Doma naroda predlaže gospodina Radović Nadeta.

U Komisiju za odbrambenu i bezbjednosnu politiku i nadzor nad oružanim snagama BiH gospodina Radovanović Vinka.

I, u Delegaciju Parlamentarne skupštine BiH u Parlamentarnu skupštinu OSCE-a Boška Šiljegovića. Hvala lijepo.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem na prijedlogu. Ja predlažem da glasamo pojedinačno.

MUSTAFA PAMUK

Ja predlažem da glasamo grupno.

GORAN MILOJEVIĆ

Kako hoćete, nemam ništa protiv. Može u paketu. Uvažavam svoj iskusijeg kolegu Pamuka.

Dakle, otvaram glasanje po prijedlogu kako je to iznio gospodin Boško Šiljegović. Možete glasati.

Zahvaljujem se. Glasanje je zatvoreno. Jednoglasno je usvojen prijedlog predsjednika Kluba srpskih delegata gospodina Šiljegovića. Prelazimo na 5. tačku dnevnog reda.

Ad.5. Izvještaj Zajedničke komisije o nastojanju za postizanje sporazuma o identičnom tekstu Zakona o osnivanju kompanije za prenos električne energije u BiH

Dobrili ste izvještaj Zajedničke komisije. Po članu 95. Poslovnika moramo glasanti o izvještaju Zajedničke komisije oba doma. Predstavnički dom je usvojio ovaj izvještaj na svojoj 41. sjednici, održanoj 14. jula o.g. Javlja li se neko za riječ? Niko.

Otvaram glasanje.

12 za, niko protiv, niko uzdržan. Konstatujem da je izvještaj Zajedničke komisije usvojen i time je Zakon donesen, jer je usvojen u identičnom tekstu u oba doma Parlamentarne skupštine BiH.

Ad.6. Izvještaj Zajedničke komisije o nastojanju za postizanje sporazuma o identičnom tekstu Zakona o osnivanju nezavisnog operatera sistema za prenosti sistem u Bosni i Hercegovini

Dobili ste izvještaj Zajedničke komisije. Po članu 95. Poslovnika moramo glasati o izvještaju Zajedničke komisije oba doma. Predstavnički dom je usvojio ovaj izvještaj na 41. sjednici, održanoj 14. jula 2004. godine. Javlja li se neko za riječ? Niko.

Otvaram glasanje.

Konstatujem da je jednoglasno usvojen izvještaj i time je Zakon donesen, jer je usvojen u identičnom tekstu u oba doma.

Ad.7. Zahtjev Savjeta ministara za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave BiH, po hitnom postupku u skladu sa članom 100. Poslovnika

U skladu sa članom 100. tačka 2. Poslovnika Dom odlučuje o zahtjevu da se zakon razmatra po ovom članu nakon rasprave. Amandmani se ne podnose. Predstavnički dom je usvojio Zakon po hitnom postupku na 41. sjednici, održanoj 14. jula 2004. godine. Otvaram raspravu. Da li se neko javlja za riječ? Ne vidim prijavljenih. Dakle, sada glasamo o tome da razmatramo ovaj zakon po članu 100.

Otvaram glasanje.

Zahvaljujem, 13 za, jednoglasno.

Otvaram raspravu o zakonu. Ko se javlja za riječ? Niko se ne javlja. Otvaram glasanje po ovoj tački. Znači, ko je za usvajanje zakona.

Sad možete glasati.

Konstatujem sa 13 glasova za, da smo usvojili ovaj zakon. Zakon je usvojen.

Ad.8. Zahtjev Savjeta ministara za razmatranje Prijedloga zakona o izmjeni i dopuni Zakona o statistici BiH, po hitnom postupku u skladu sa članom 100. Poslovnika

U skladu sa članom 100. tačka 2. Poslovnika, Dom odlučuje o zahtjevu da se zakon razmatra po ovom članu nakon rasprave. Amandmani se ne podnose. Predstavnički dom je usvojio zakon po hitnom postupku, na 41. sjednici, održanoj 14. jula 2004. godine. Otvaram raspravu. Da li se neko javlja za riječ? Niko. Zahvaljujem.

Otvaram glasanje o tome, ko je za da se zakon razmatra po članu 100. Poslovnika. Glasanje je otvoreno.

Jednoglasno, 13 za, niko uzdržan, niko protiv.

Otvaram raspravu o zakonu. Da li se neko javlja za riječ? Ne javlja niko. Zahvaljujem. Zatvaram raspravu. Sada glasamo o zakonu.

Otvaram glasanje.

Dakle, jednoglasno je zakon usvojen.

Ad.9. Zahtjev Savjeta ministara za razmatranje Prjedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o ombudsmanu za ljudska prava BiH, po hitnom postupku, u skladu sa članom 99. Poslovnika

Vodi se rasprava da li će se zakon razmatrati po hitnom postupku. Inače, ovaj zakon je na usaglašavanju na Kolegiju Predstavničkog doma. Da li će se razmatrati po skraćenom postuku ili će ići u redovnu proceduru. Javlja li se neko za riječ? Ne vidim prijavljene.

Ko je zato da se zakon razmatra po članu 99. Poslovnika Doma naroda?

Otvaram glasanje.

Jednoglasno. Zahtjev će se razmatrati po skraćenom postupku.

Ad.10. Zahtjev Savjeta ministara za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama zakona o putnm ispravama BiH, po hitnom postupku, u skladu sa članom 99. Poslovnika

Vodi se rasprava da li će se zakon razmatrati po skraćenom postupku. Predstavnički dom je usvojio zahtjev Savjeta ministara da se skrate rokovi za razmatranje zakona na 40. sjednici, održanoj 25. juna 2004. godine

Ko se javlja za riječ? Niko.

Ko je zato da se zakon razmatra po članu 99. Poslovnika Doma naroda Parlamentrne skupštine BiH?

Otvaram glasanje.

Jednoglasno zahtjev da se zakon raspratra po skraćenom postupku je usvojen.

Ad.11. Zahtjev Savjeta ministara za razmatranje Prijedloga zakona o Društvu crvenog krsta BiH, po hitnom postupku, u skladu sa članom 99. Poslovnika

Vodi se rasprava da li će se zakon razmatrati po skraćenom postupku. Predstavnički dom je usvojio zahtjev Savjeta ministara da se skrate rokovi za razmatranje zakona na 40. sjednici, održanoj 25. juna 2004. godine.

Ko se javlja za riječ? Niko. Zahvaljujem.

Ko je zato da se zakon razmatra po članu 99. Poslovnika Doma naroda?

Otvaram glasanje.

Jednoglasno 13 za, zahtjev da se zakon razmatra po skraćenom postupku je usvojen.

Ad.12. Zahtjev Savjeta ministara za razmatranje Prijedloga zakona o mineralnim gnojivima BiH, po hitnom postupku, u skladu sa članom 99. Poslovnika

Vodi se rasprava da li će se zakon razmatrati po skraćenom postupku. Predstavnički dom je usvojio zahtjev Savjeta ministara da se skrate rokovi za razmatranje zakona na 40. sjednici održanoj 25. juna 2004. godine. Ko se javlja za riječ? Ne vidim prijavljenih.

Dakle, ko je za da se zakon razmatra po članu 99. Poslovnika Doma naroda.

Otvaram glasanje.

13 za, zahtjev da se zakon razmatra po skraćenom postupku je usvojen.

Vrlo efikasan rad kolege. Prelazimo na 13. tačku dnevnog reda.

Ad.13. Zahtjev Savjeta ministara za razmatranje Prijedloga zakona o zaštiti novih sorti biljaka BiH, po hitnom postupku, u skladu sa članom 99. Poslovnika

Vodi se rasprava da li će se zakon razmatrati po skraćenom postupku. Predstavnički dom je usvojio zahtjev Svjeta ministara da se skrate rokovi za razmatranje zakona na 40. sjednici, održanoj 25. juna 2004. godine. Javlja li se neko zariječ? Niko. Zahvaljujem.

Ko je za, da se zakon razmatra po članu 99. Poslovnika Doma naroda?

Otvaram glasanje.

Opet jednoglasno, 13 za. Zahtjev da se zakon razmatra po skraćenom postupku je usvojen. Prelazimo na sljedeću 14. tačku dnevnog reda.

Ad.14. Zahtjev Savjeta ministara za razmatranje Prijedloga zakona o fitofarmaceutskim sredstvima BiH, po hitnom postupku, u skladu sa članom 99. Poslovnika

Vodi se rasprava da li će se zakon razmatrati po skraćenom postupku. Predstavnički dom je usvojio zahtjev Savjeta ministara da se skrate rokovi za

razmatranje zakona na 40. sjednici, održanoj 25. juna 2004. godine. Ko se javlja za riječ? Niko. Zahvaljujem.

Ko je za, da se zakon razmatra po članu 99. Poslovnika Doma naroda. Otvaram glasanje.

13 za, niko protiv i niko uzdržan. Konstatujem da je zahtjev da se zakon razmatra po skraćenom postupku usvojen. Pelazimo na 15. tačku.

Ad. 15. Zahtjev Svjeta ministara za razmatranje Prijedloga zakona o sjemenu i sadnom materijalu poljoprivrednih biljaka BiH, po hitnom postupku u skladu sa članom 99. Poslovnika

Vodi se rasprava da li će se zakon razmatrati po skraćenom postupku. Predstavnički dom je usvojio zahtjev Savjeta ministara da se skrate rokovi za razmatranje zakona na 40. sjednici, održanoj 25. juna 2004. godine. Javlja li se neko za riječ? Ne vidim prijavljenih. Zahvaljujem.

Ko je za, da se zakon razmatra po članu 99. Poslovnika Doma naroda. Otvaram glasanje.

12 za, jednoglasno usvojen zahtjev da se zakon razmatra po skraćenom postupku je usvojen.

Ad.16. Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o spoljnotrgovinskoj politici BiH

Imamo ga u prvom čitanju. Dakle, zakon se razmatra u prvom čitanju po članu 90. Poslovnika. Prvo se vodi rasprava o neophodnosti i načelima na kojima je zakon zasnovan. Predstavnički dom je usvojio zakon u predloženom tekstu u oba čitanja na 41. sjednici, održanoj 14. jula 2004. godine. Dobili se izvještaj Komisije. Ko se javlja za riječ? Niko se ne javlja za riječ.

Ko je za, da se zakon usvoji u prvom čitanju?

Otvaram glasanje.

13 jednoglasno. Konstatujem da je zakon usvojen u prvom čitanju. Predlažem da obavimo raspravu i u drugom čitanju.

Otvaram glasanje o ovom mom prijedlogu.

Možete glasati sad.

Jednoglasno.

Prelazimo na drugo čitanje. Amandmana na ovaj zakon nije bilo. Da li se neko javlja za riječ? Ne vidim prijavljenih. Zatvaram raspravu.

Ko je za usvajanje zakona?

Otvaram glasanje.

13. za, niko protiv, niko uzdržan, Zakon je usvojen u identičnom tekstukao na Predstavničkom domu.

Ad.17. Informacija o stanju bezbjednosti BiH

Izvjetašaj nadležne komisije smo svi dobili. Predstavnički dom je odložio razmatranje informacije za sljedeću sjednicu. Dakle, nikakvih tu nije bilo suštinskih stvari, već tehničkih, kako sam ja informisan, zbog toga su odložili i, evo ja danas otvaram raspravu po ovoj tački dnevnog reda. Ko se javlja za riječ?

Dajem riječ gospodinu Tomislavu Limovu.

TOMISLAV LIMOV

Hvala lijepa gospodne predsjedatelju.

Tijek ove sjednice je takav da je baš dobro da je ova točka došla. Naravno, pretpostavljam da oko ocjena datih u informaciji, koja je na dnevnom redu, biće različitih viđenja, pa tako neće ispasti kako svi mislimo isto, jer i to je dobro, jer samo ... kažu da svi misle isto. U Parlamentu sigurno, kad se nađe jedna ovakva problematika, zahtijeva to ulganje napora kako bi se, prije svega, sagledalo stanje i, naravno, prethodno i cijenim da je smisao našeg razgovora o ovoj informaciji upravo u tome da vidimo u kojoj mjeri ona oslikava stanje o kome govori i, naravno, da vidimo šta treba učiniti, da se kriz angažman odgovarajućih mjerodavnih subjekata to stanje stabilizira, odnosno da se poboljša.

Već sama činjenica da imamo prosudbu o stranju sigurnosti na cijelom području cijele BiH i događaj još uvijek sam po sebi i treba ga pozdraviti. Ja osobno želim reći da respetiram i napor svih sudionika izrade ove informacije, ali ne vidim, odnosno ne znam da li netko ima ispred Ministarstva sigurnosti. Ima. Naravno, ministra i zamjenika nema, pa ću ja samim tim malo ublažiti svoje viđenje ove problematike, prije svega ove informacije, ali se nadam da će kolega, koji sudjeluje, odnosno koji prati rad naše današnje sjednice prenijeti ovome viđenje, jer u neku ruku, on prije svega ima ambiciju da pomogne onima koji su ovo radili, da ubuduće otklone određene stvari i ako za dio elemenata, naravno da nisu ni oni sami krivi i ja, dakle, uvažavam u potpunosti njihov trud na izradi ove informacije, to nije lagan rutinski posao, utoliko više, što mi, nažalost, nemamo odgovarajuće razrađene metodologije, koje bi se pridržavali svi nivoi i sve razine. Tu, dakle, prije svega mislim na entitetske i druge agencije, koje, po prirodi stvari daju podatke, a koji ulaze u sadržaj ovakve informacije. Ja potpuno razumijem da mi imamo određenih obveza, ali, evo, ja ću nastojati da u najkraćem, uvažavajući činjenicu da ima još nekih točaka, koje će, vjerovatno ići kao i ove do sada, tako da mi se čini da ova i ona naredna, da možemo potrošiti određeno vrijeme na njih.

Naime, mora se u startu primijetiti da mi danas 16. srpnja, dakle, već smo u drugoj polovici tekuće godine, razmatramo informaciju, koja se odnosi na prethodnu 2003. godinu. U progeklj bilzu 200 dana, stanje se u brojnim segmentima sigurnosnog stanja promijenilo, pa su danas podaci naznačeni u ovoj informaciji, rekao bih bajati. Realno gledajući, kraj siječnja je normalan rok za izradu ovakve informacije od strane Vijeća ministara. Ta informacija treba biti sadržaj dnevnog reda naše sjednice, najdalje do kraja prvog tromjesečja. Ne vidim razlog da se ne potrudimo izgraditi takvu praksu. Čak mislim da trebamo problematiku sigurnosnog stanja u našoj državi, na Parlamentu razmatrati dva puta tijekom godine, kako bi dodatnim angažmanom svih relevantnih subjekata dprinijeli poboljšavanju

sigurnosnog stanja, ne čekaju ni kraj godine. Kada bismo tako uradili, mi bismo danas imali podatke za prvih šest mjeseci ove godine, što bi nam pružilo šansu da imamo stajalište mjerodavnih subjekata i o nekim vrlo aktualnim događajima, koji svakako utječu na stabilnost sigurnosnog stanja u BiH.

Zbog karaktera podataka, ja se sa njima neću posebno danas opterećivati i neću ni vas zamarati, ali ću na određen način, po svom viđenju, nastojati upozoriti na neka pitanja, o kojima je potrebno voditi računa prigodom izrade ovakvih dokumenata, odnosno pri aktivnosti mjerodavnih državnih subjekata, kojima su u opisu poslova vezane stvari, koje se odnose na stabiliziranje sigurnosnog stanja u BiH.

Naravno, pri tome se podrazumijeva da u jednom ovakvom izlaganju nije moguće, pa čak i u sveukupnoj raspravi, taman da svih 15 o tome razgovaramo, nije moguće iznijeti sveukupan sadržaj dokumenta, koji se nalazi na 46 stranica, koje nam je dostavljen od strane Vijeća ministara, odnosno Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine. Bez, dakle, naročitih pretenzija da na sistematičan, metodološki način iznesem svoje stajalište o ovome dokumentu, odnosno samo stanje sigurnosti, ja ću po svom običaju, onako više taksativno nabrojati ili bolje reći potencirati samo neka pitanja.

Prvo, gdje sam u uvodu kazao i upozorio na neažurnost i zastarjelost podataka, ali samo procedura komunikacije između Vijeća ministara i Parlamentarne skupštine BiH, a to je već skoro bih rekao uhodana i reći ću nakaradna praksa, koju opravdano tolerira i ovaj dom naroda, odslikava inertnost, sporost, birokratsku neodgovornost, pa ako hoćete i administrativnu učmalost, kojom se mogu podičiti, prije svega, Vijeće ministara, njegovo tajništvo i pojedina ministarstva BiH. Zašto ovo govorim? Jednostavno zato što je ovu informaciju razmatralo i usvojilo Vijeće ministara na svojoj 54. sjednici, održanoj 18. ožujka 2004. godine. Da bi u informaciju bile ugrađene primjedbe i prijedlozi, inesen na rečenoj sjednici Vijeća ministara, utrošeno je novih 76 dana.

Naime, 2. lipnja ministar Čolak dostavlja dopunjenu informaciju glavnom tajništvu Vijeća ministara, koje pet dana, nakon toga, 7. lipnja istu prosljeđuje Parlamentarnoj skupštini BiH. Od tada je proteklo novih 39 dana i tako smo, eto u prigodi govoriti danas o dokumentu, kojeg je Vijeće ministara usvojilo prije 120 dana, četiri mjeseca gospodo, previše je i za 19 stoljeće, s tim što je potrebno uzeti u obzir i činjenicu da je Vijeće ministara razmatralo informaciju tek 77 dan u godini. Drugim riječima najsvježiji podatak iz informacije star je 197 dana. Komentar, mislim da nije ni potreban.

U dopisima uz informaciju, koju su potpisali ministri Čolak i sada već bivši glavni tajnik Vijeća ministara gospodin Ivan Čosić, stoji naziv dokumenta Informacija o stanju sigurnosti Bosne i Hercegovine. Na isti način je formulirana točka dnevnog reda naše današnje sjednice i što se mene tiče, ovakva formulacija nije primjerena. U ostalom, prva rečenica na prvoj stranici informacije, počinje tekstom. Prosudba stanja sigurnosti na području Bosne i Hercegovine. Dakle, radi se o stanju sigurnosti u Bosni i Hercegovini, odnosno na području Bosne i Hercegovine, a ne o sigurnosti Bosne i Hercegovine. Zašto je važno na ovo upozoriti, zato što bi tema stanje sigurnosti Bosne i Hercegovine, zahtijevala bitno drugačiji sadržaj od ovog kojeg imamo u ponuđenoj informaciji.

Naime, to bi podrazumijevalo svakako međunarodnu dimenziju stanja sigurnosti, što ne bi išlo bez stajališta Ministarstva vanjskih poslova BiH, a toga stajališta u dokumentu nema. U, ostalom, tada bi i naša komisija za vanjske poslove i ekonomske odnose bila pozvana na određen način participirati ili barem reći svoje viđenje sadržaja i ocjena u ovoj informaciji.

Treća stvar, koju želim potencirati, sama koncepcija izrade ovog materijala, nije najsretnije odabrana, jer ne vidim preveliku korist izuzev čisto informativne dimenzije, jednog eklektičkog pristupa sigurnosnoj problematici, obrađenoj od strane različitih agencija, koje djeluju na području BiH, počevši od Agencije za informacije i zaštitu, dakle, SIP-e, Državne granične službe, Interpola u BiH, Ministarstva unutarnjih poslova Federacije, Ministarstva unutarnjih poslova RS, policije Distrikta Brčko, pa do entitetskih uprava civilne zaštite. Sami statistički pokazatelji i izvješća o radu naznačenih agencija, su, svakako važan, ali nedovoljno dostatan sadržaj dokumenta koji ima ambiciju dati sliku stanja sigurnosti kao što rekoš BiH. Odnosno po mom u BiH. Da budem u potpunosti jasan, ne može samo Ministarstvo sigurnosti BiH iskoordinirati sveukupnu aktivnost na izradi dokumenta, prosudba stanja sigurnosti u BiH to može i treba učiniti Vijeće ministara, jer ono može osigurati interesorni pristup, a da je to osigurano mi bi u ovoj informaciji imali podatke, koji nesumljivo utječu na sigurnosnu prosudbu, a čiji su izvori primjerice državna i entitetska ministarstva finansija, carinske i porezne uprave, obavještajne službe, ministarstva odbrane vojske, ministarstva rada i socijalne politike, izbjeglica, ljudskih prava za boračka pitaja, za obrazovanje, poljoprivredu itd. Dakle, jedan interesorni pristup je svakako neophodan kad je u pitanju sigurnost, jer to je složena problematika i podrazumijeva cijeli konglomerat stanja i odnosa u jednom društvu.

Pored toga, što informacija sadržajno, ovako koncepcijskom izradom osiromašena, u njoj nedovoljno, hajde reći ću, čak i stručno napravljena sinteza obrađenih podataka. Da je takav pristup osiguran informacija bi imala jedno 3-4 puta manje stranica i bila bi posebice za nas parlamentarce daleko uporabljivija.

Što se mene osobno tiče, za mene je upravo najvredniji onaj dio, koji je uradilo Ministarstvo sigurnosti Bosne i Hercegovine i to se sasvim jasno može prepoznati isčitavanjem same informacije. Naravno i to se prije svega odnosi na same zbirne pokazatelje stanja sigurnosti i na temelju toga prijedlog mjera, koje je pokušalo Ministarstvo sigurnosti dati na samom kraju informacije. I, naravno, čini mi se da, ipak, u ovoj raspravi bi trebalo to malo temeljitije i komentirati. Što se mene osobno tiče, za sada toliko.

Na drugoj stranici informacije stoji, poredostalog da postoji limitirajući činbenici koji utječu na kvalitetan rad Ministrstva sigurnosti, a oni se odnose na neuvjetan rad, u smislu ne posjedovanja vlastitog prostora, na tehničku opremljenost, na nepostojanje odgovarajućih zakonskih akata, te ne popunjenost odgovarajućim službenicima.

Ako se sjećate, negdje u ovo vrijeme prošle godine, konstatirali smo slično stanje. Zar se nije učinilo dovoljno za ovu godinu dana i zar nije bilo dovoljno da se stanje, ipak, bitno popravi i promijeni. Tko je taj ko sprečava ovo ministarstvo da dobije adekvatne uvjete za svoje djelovanje, ima tu najblaže rečeno i ne snalaženja

samog menadžmenta u ovom ministarstvu i kojim to snagama odgovara ovakvo stanje i da budemo iskreni, ne radi se samo o ovom ministarstvu, nego i o nekim drugim institucijama, da kažem novoformiranim na razini države BiH, gdje evidentno usuđujem se reći, postoje opstrukcije u implementiranju onog što smo i mi kao Parlamentarna skupština u legistlativnom sisludali, odnosno donijeli, a da bi stvorili uvjete za instaliranje tih institucija na državnoj razini. Možda je najbolji primjer SIP-a, za koju je s pravom premijer rekao da je 21 mjesec njene implementacije, zaista, preveliko vrijeme, koje je potrošeno, a ona još uvijek nije u operativnoj funkciji i prema najavama biti će za jedno 60-tak – 70% tek doođine.

Zatim, citirat ću ovaj dio teksta, evo gospodin predsjedatelj me stalno gleda, pretpostavljam da pokušava utjecati da ja ovo dovršim, pa evo, hvala lijepo, bat ste mi pomogli, jer sam se već zabrinuo da li ću uspjeti moći.

GORAN MILOJEVIĆ

Ja vas gledam zato što vas pomno slušam.

TOMISLAV LIMOV

Svaka čast. To je, zaista, ohrbruje i pomaže mi da se ne zbunim u iznošenju ovih nekih elemenata iz ove informacije. Citrat ću jedan dio iz te informacije, jer i ako znam da ste pažljivo to isčitali. Kaže, ovako: «Spomenuto je na drugoj stranici, kada je u pitanju materijalni status policije, izostalo je reagiranje i pozitivan odgovor na zajedničku inicijativu Uprave federalnog MUP-a i MUP-a RS za izjednačavanje statusa plaća u svim policijskim agencijama. Trenutnom stanju doprinosi činjenica, da se kvalitetan kadar osipa radi niskih plaća, a da se novi kvalitetni kadrovi, neophodni u policiji ne mogu uposliti zbog niske materijalne naknade za svoj rad, što direktno utječe i na implementiranje Aneksa VII Dejtonskog mirovnog sporazuma, kao i popunu policajcima po nacionalnoj strukturi, predviđenu pozitivnim zakonskim propisima».

Uvažene kolege, i mi smo i te kako odgovorni za ovakvo stanje. Imali smo nedavno prigodu sustavno postaviti pitanje plaća i primanja policije u BiH. Ali, vi ste većinom, naravno, glasova odbacili moj amandman, kojim se imala ambicija riješiti ovaj problem na način da se policijski poslovi, na području cijele BiH policajcima jednako plate, pojednostavljujem, dakle, tu problematiku. Nema uspješne borbe protiv svih pojava oblika kriminala, bez suvremeno opremljene, stručno osposobljene, dobro plaćene i motivirane policije. Već sam govorio za ovom govornicom ili u onoj drugoj sali za onom govornicom i sada ću ponoviti. Kašnjenje u reformi policije je kočnica našeg ulaska u eurointegracije. Siguran sam u to da će reforma policije donijeti, između ostalog i poboljšanje materijalnog statusa policajcima. Ja ću uvijek svoj glas dati za to.

Gospodo, do nas je, nije do policije. Meni je odavno jasno, a u to sam se uproteklih nekoliko mjeseci definitivno uvjerio, da politička uskogrudost, inkorporiranost pojedinaca i pojedini milje i tobože obrana nacionalnih interesa predstavlja teško premostivu branu u istinskoj izgradnji institucija na razini države BiH. Neshvatljivo su olako od strane vas uvažene kolege odbačeni moji amandmani, koji su imali za cilj osigurati materijalni status, primjerice, policijskim službenicima u kriminalističkoj tehnici, bez koje nema uspješnog rada policije, ili status članova

helikopterske policijske postrojbe. Zar neko misli da bez helikoptera i odgovarajuće krim tehnike, može uspješno funkcionirati SIP-a, Državna granična služba, bez recimo državne specijalne policijske postrojbe, u sastavu SIP-e, bez funkcionirajuće obavještano-sigurnosne agencije na svakom pedlju BiH, samo dragi Bog može ispuniti uvjete na bazi kojih će BiH biti primljena u Partnerstvo za mir, NATO i Evropsku uniju.

Šesto, prosudba sigurnosnog stanja u svom sadržaju, morala bi imati prognostički karakter. Ali, ova informacija toga nema, ili ja bar to nisam znao prepoznati, a da ima, onda bi vlast puno spremnije dočekala primjerice proces demobiliziranja 6 – 7 tisuća vojnika, posebice svojevrsnog fјaska u Istnabulu, na kojem je BiH ostavljena u društvu Srbije i Crne Gore, a vidimo ovih dana da su evidentne te posljedice u svjetlu, naravno poduzetih mjera od strane visokog predstavnika, prije svega, višemjesečna nezadovoljstva poljoprivrednih i drugih proizvođača i štrajkova radnika, zbog ne primanja plaća i pljačkaške privatizacije, nezadovoljstva boraca i invalida, prekid upućivanja mladih vojnika itd. Prosudba sigurnosnog stanja upravo ima za cilj predvidjeti događaje i procese koji negativno utječu n sigurnosnu situaciju i organiziranim aktivitetom mjerodavnih subjekata preduprijediti i eliminirati negativne posljedice tih događaja. Ovo je najslabja točka ove informacije. Dakle, nedostatak prognostičkog elemena.

Sedmo, mehaničkim zbrajanjem brojki datim u izvještajima entitetskih MUP-ova i agencija na 44. stranici, dakle, primakao sam se kraju, informacije se konstatira da 2003. godinu u odnosu na prethodnu, rakarakterizira povećanje broja kaznenih djela, posebice u pogledu gospodarskog kriminala, izazivanja opće opasnosti, zloporabe narkotika i dijela protiv imovine. Sveukupno u prošloj godini prijavljeno je 34 tisuće 665 kaznenih djela, što mjesečno znači 2.889 kaznenih djela, odnosno svaki dan uključivo i državne i vjerske praznike u BiH se događalo približno 95 kaznenih djela. Neću posebno komentirati činjenicu da je na području Federacije prijavljeno gotovo dvije trećine ovih kaznenih djela. Hoću, međutim, ovom prigodom malo podrobnije upozoriti na broj rasvjetljenosti tzv. kaznenih djela po nepoznatom izvršitelju.

Naime, ovih je djela u Federaciji 66 od prilike i po % od ukupnog broja prijavljenih kaznenih djela. U RS čak 72 gotovo i po %. U informaciji stoji da je rasvjetljenost po nepoznatom počinitelju u RS 34,20%, a u Federaciji 41,70%, to su policijski podaci.

Kvalitet rada policije, pa i Tužiteljstva pa i drugih državnih tijela, koja imaju za predmet svoga rada borbu protiv izvršitelja kaznenih djela, mjeri se izrečenim, pravosnažnim sudskim presudama. A, tu je situacija dramatično drugačija, odnosno puno je gora od one, o kojoj govore policijski podaci.

Name, u izviješću, Tužiteljstvo BiH to je sljedeća točka dnevnog reda, pa ono pa ono što kažem sada neću kasnije, ali želim ovdje upozoriti na ovaj element.

Naime, u izviješću Tužiteljstva za 2003. godinu, stoji da je stupanj otkrivenosti po nepoznatom počinitelju kaznenih djela u Federaciji 9,62%, a u RS 3,53%, eh, sad, ili laže koza ili laže rog. Ja vjerujem da je jedino relevantno ono što

Tužiteljstvo na bazi sudskih presuda je iznijelo, ima tu i u onoj tabeli, kažem, povodom sljedeće točke dnevnog reda.

Dakle, to su pravi podaci i nisu pravi podaci koje daje policija, jer npr. policija je kao fol otkrila ubojice Joze Leotara, a znamo kako je zvršio sudski postupak, neću posebno spominjati i pitanje zašto se niko nije sjetio pokrenuti postupak protiv konstruktora tako propalog, rekao bih, montiranog sudskog procesa u slučaju Leotar i u kojoj fazi gdje itd. ide taj postupak. Zašto sam usporedio podatke policije i Tužiteljstva, prije svega, zato što su u informaciji prezentirani podaci samo iz jednog izvora i to predstavlja, u stvari, jednostranost, nepotpunost, nepotpun pristup u izradi same informacije. Naravno, ne okrivljujem ja tu Ministarstvo sigurnosti, jer ono je resorno radilo, ali zato sam rekao pristup mora biti s razine Vijeća ministara, kako bi se iz raznih resora dobili odgovarajući podaci, uključivo i Tužiteljstvo i sudove BiH. Metodološki, konceptualno i sadržajno ovaj ko je radio ovu informaciju, ne može se pohvaliti sveobuhvatnošću u pristupu. Hoću ovu prigodu iskoristiti i za ovom govornicom potencirati još jedno pitanje, po mom sudu, koje nije dobilo odgovarajuće mjesto u prosudbi sigurnosne situacije u BiH. Možemo se mi zavaravati koliko god hoćemo, ali, dokle god ratni zločinci, palikuće, ubojice i siledžije slobodno nekažnjeni hodaju ulicama naših gradova i sela i ... sigurnosna situacija nam neće biti dobra i stabilna. Sada je sasvim izvjesno, da će naša tužiteljstva udogledno vrijeme morati i, naravno, sudovi voditi postupke protiv odgovornih za kaznena djela genocida, zločina protiv čovječnosti, ratnih zločina, zločina protiv civilnog stanovništva, ranjenika, bolesnika, ratnih zarobljenika i drugih djela iz glave XVII Kaznenog zakona Bosne i Hercegovine. Tu su brojke za sada prapantne. Samo nekoliko ovih brojki da ilustriram tu prapantnost, u prethodnim godinama i u 2003. godini, prijavljeno je za rečena djela 9.641 osoba, od čega 7.120 u Federaciji, 2.521 u RS. Za 6.744 osobe stavljeni su zahtjevi za provedbu istrage, a u 4.596 slučajeva, ti su zahtjevi ustupljeni na ocjenu Tribunalu u Hagu. U Bosni i Hercegovini, optuženo je za naznačena kaznena djela 350 osoba, od čega u Federaciji 337 i u RS 13. Do kraja prošle godine, osuđeno je 127 osoba i svi su u Federaciji. Sudovi u RS nisu osudili niti jednu osobu za ova kaznena djela. Cijenim, da komentar nije potrebit. Informacija bez ove dimenzije, za mene je nekompletna, a Istanbul je pokazao, da od zabijanja glave u pijesak nema koristi. Čitajući informaciju, učvrstio se kod mene dojam, eh, sad ovo za gospodina iz Ministarstva sigurnosti, da Ministarstvo sigurnosti još nije dovoljno se snašlo i afirmiralo kao subjekt, koji je sposoban kvalitetno iskoordinirati sveukupnu aktivnost brojnih, rekao bih i prekobrojnih subjekata sigurnosti u BiH. Neke su situacije pokazale da primjerice naš državni ministar sigurnosti, a mi smo svjedoci svi ovdje nema pojma u određenom trenutku šta se događa u segmentu u kojem on mora biti, uvjetno rečeno, prvi čovjek ove države. Suradnja među različitim subjektima nije dovoljno učinkovita, ma koliko se trudili to sakriti. Animuzitet primjerice između DGS-a i carine, oko nekih pitanja, oslikani u ovoj informaciji, razni drugi animuziteti između, ja koristim izraz animuziteti, nadam se da me razumijete i mogli ste sigurno prepoznati ovaj dio u samoj informaciji, dakle, ti drugi animunizeti između entitetskih MUP-ova međusobno, između kantonalnih MUP-ova nije ni spomenut, SIP-a, evo već sam je spomenuo neću posebno o njoj na ovom mjestu i evidentno da trebamo na neki način rezimirati i šta reći o mjerama koje su predložene na kraju informacije, po mom sudu, najblaže to je blijedo i nedovoljno. Mislim da treba biti izravni i, ja ću, evo, ovaj dio svog razmišljanja završiti, tako što ću se obratiti gospodinu iz ovog ministarstva i reći od prilike izravno šta ja mislim.

Prvo, moja ocjena, kako je političko, odnosno sigurnosna, ne politička, dakle, sigurnosna situacija zadovoljavajuća, možda i mogla proći prije šest mjeseci, bojim se da su neke stvari bitno utjecale na tu ocjenu zadovoljavajuća i bojim se da po nekim stvarima idemo ka stanju koje je izuzetno složeno i rekao bih s tendencijom da bude neizdrživo, posebno u pogledu pojedinih elemenata. Da bi vlast u BiH, najprije izvršna, a onda i zakonodavna, a i sudska istinski vladala situacijom, da ne bi išlo za događajima, nego da bi ih preduprijedila, da bi na određen način bila subjekt kreiranja ukupnog ambijenta, po mom dubokom ubjedenju, mi trebamo ozbiljno postaviti na stol dva pitanja.

Prvo pitanje je, ja sam u to ubijeden, da nama kao državi treba klaslično ministarstvo unutarnjih poslova, sa načinom međusobnog komuniciranja, načinom izvršavanja obveza, da tako kažem, subordiniranog karaktera, da se zna ko kosi, ko vodu nosi, tko zašto odgovara itd. i da imamo pokrivenost sveukupne teritorije BiH, dakle, treba nam jedno sveobuhvatno ministarstvo. Moj osjećaj da na određen način baš u tom smislu, a vjerovatno zbog rješenja i to je ovaj drugi stav koji ću sad ovdje iznijeti, baš zbog rješenja njegovog statusa, smo došli i do ovog stanja, a ja bih rekao, evo i ja sam čvrsto uvjeren da bi, dakle, na taj način stvorili ili zatvorili određen preširoki front koji stoji pred ovim ministarstvom, a ono objektivno to samo nije u stanju. S druge strane, dakle, nama treba postaviti pitanje u smislu je li Vijeće ministara vlada ili ne. Ovako vijeće ministara nije vlada. Država BiH, dakle, uz ovo ministarstvo i, naravno, još neka druga, treba imati svoju vladu i u tom pogledu, biti kompatibilno uređeno to pitanje, kao i u drugim normalnim demokratskim i ekonomski prosperitetnim državama.

Ja znam uvažene kolege, da ovog trenutka vi niste spremni izjasniti se o ovom, kao što smo olako prešli i zadnji put od jedne korisne inicijative uvaženog kolege Pamuka, a u svezi sa potebom formiranja ministarstva poljoprivrede, čak to sam shvatio kao prijedlog kojem se nismo čak ni izjašnjavali, jer je evidentno da treba razmišljanja, ali budite sigurni da ćemo vrlo brzo doći do ove situacije, da ćemo neke stvari u ovom smislu postaviti u pravcu, evo ne mog razmišljanja, nego većine ljudi, na koncu reforma policije, evo ovih dana, nadam se da će biti prva sjednica ove komisije, koju je formirao visoki predstavnik će ići u ovom pravcu postavljanja na odgovarajući način i eliminiranja, rekao bih preorganiziranosti, iz koje imamo, evo to što imamo.

Ja ne znam šta je ambicija, pretpostavljam, da ovo primimo k znanju. Ako je ambicija da se izjašnjavamo o ovome, ukoliko elementi iz ovog o čemu sam ja govorio i o čemu će ostale kolege govoriti, a posebice u smislu ažuriranja, potrebe ažuriranja, osvježavanja informacije. Ukoliko to izostane, naravno da ću ja biti protiv usvajanja jedne takve informacije. Hvala vam lijepo.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem kolegi Limovu. Prije nego što dam riječ nekom drugom, ja bih zamolio, zaista, ove buduće govornike, da se, ipak, da skratimo da ne budu ovako dugačke diskusije. Ja predlažem da mi se uopšte danas ne izjašnjavamo o ovom. Mi ovo smo primili k znanju ovu informaciju i otvorena je rasprava tim povodom, a, eventualno možemo poslati stenogram, uputiti ga Ministarstvu bezbjednosti, uz preporuku da ga pročitaju i razmotre. Tako sam ja vidio ovu tačku dnevnog reda. Ako

ima drugačijih mišljenja, naravno, slobodno iznesite. Javio se za riječ kolega Halid Genjac.

HALID GENJAC

Poštovane kolege, ja koliko vidim mi ovdje nemamo ni ministra ni zamjenika ministra, pretpostavljam da imamo predstavnike ministarstva ili ne, imamo.

Ja cijenim napor koji su uložili iz Ministarstva sigurnosti zaposleni, na čelu sa ministrom. Međutim, način na koji se mi bavimo ovim problemom, uključujući taj cjelokupni lanac i Ministarstvo i Parlamentarnu skupštinu, od prilike je način ostanjen na površini i otaljavanja posla i ja mislim da ovo treba ostaviti za neko ozbiljnije bavljenje ovim pitanjem, jer razumijem i poziciju Ministarstva sigurnosti, koje je, također, sa svojim skromnim nadležnostima je osuđeno da ostane na površini ovog problema, razumijem sve partikularizme koji postoje u svim segmentima, koji su zatuženi za ovu oblast u BiH i kao rezultat tog stanja, mi dokument ambiciozno i nesretno nazvan Informacija o stanju sigurnosti BiH, dobijemo na način da je to sumaran prikaz određenih pokazatelja, određenih informacija, određenih ocjena, određenih utisaka, sa vrlo, rekao bih, frustrirajućim prijedlogom mjera koje treba da se poduzmu i rekao bih, mjera koje, ako se poduzumu neće riješiti problem.

Iz navedenih razloga, dakle, iz navedenih razloga, desilo se da se mi, evo već u drugoj polovini ove godine razgovaramo o informaciji sigurnosti u prošloj godini, a trebalo je da početkom ove godine razgovaramo o stanju sigurnosti u prošloj godini i bavimo se procjenama sigurnosne situacije za ovu godinu. Mi smo, dakle, ove pola godine se nismo bavili ni sigurnošću prošle godine i procjenama za ovu godinu i vjerovatno ćemo u nekom novom izvještaju sigurnosti imati konstataciju koja se ponavlja, broj kaznenih djela u stalnom porastu u svim entitetima u svim kantonima, da je procenat i broj djela sa nepoznatim počiniocima raste iz godine u godinu u hiljadama i, naravno to jedno stanje, koje, jednostavno ne može imati za rezultat ovako bavljenje tim pitanjem.

Da ne bi, dakle, zdržavao i trošio vrijeme, mislim da je izlaz iz ovoga, uz ono što smo čuli u diskusiji, da zatražimo od Ministarstva sigurnosti da izradi dokumenat o stanju sigurnosti u BiH, za prvih pola godine u ovoj godini, sa procjenom sigurnosne situacije za narednu polovinu ove godine i da tako kompletiran izvještaj stavimo na dnevni red, to bi tada imalo smisla. Baviti se stanjem sigurnosti stanja, starim više od pola godine ili godinu i po, mislim da nije uputno.

Dakle, moj zaključak bi bio, da mi dobijemo svježu informaciju, što znači uz ovo dodatnu informaciju o stanju sigurnosti u ovoj polovici godine i da se mi pripremimo, a imamo spremne prijedloge mjera i da tada razgovaramo o ovom dokumentu, uz sve zaključke, koji su predloženi, molim da se i ovo stavi na glasanje. Hvala.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem kolegi Gencu. Niko se više ne javlja, ne vidim da ima neko prjavljen. Imamo prijedlog samo jednog zaključka, koliko sam ja razumio gospodina Genjca. Vi, gospodin Limov. Izvolite.

TOMISLAV LIMOV

Ja sam imao slično razmišljanje i prilikom izlaganja sam rekao, s tim što sam potencirao interesorni pristup, jer ako Ministarstvo sigurnosti to bude radilo, onda nećemo imati u informaciji obavještajnih elemenata, nećemo imati u informaciji finansija, carine, socijalne politike, svih onih elemenata, koji utiču. Ja predlažem kolega Genjac da se, da zajednički predložimo zaključak, dakle, da Vijeće ministara osvježi informaciju i dostavi u određenom roku da vodimo o njoj raspravu.

GORAN MILOJEVIĆ

Vi ste.

HALID GENJAC

Mi smo, jedan broj značajnih institucija u međuvremenu uspostavili značajan broj institucija, jer usvojeni su zakoni itd. i mislim da je jedino rješenje zapravo da se interesorskim pristupom dobije cjelovita informacija, jer svima je nama poznato da sukobi nadležnosti između DGS-a i carine, koji traju, jednostavno će imati za stalni rezultat produbljavanje i povećanje broja ovih djela, koje, pogotovo problema u toj oblasti, koja je izuzetno suptilna i osjetljiva. Dakle, podržavam i prihvatam apsolutno prijedlog gospodina Limova, jer bez interesornog pristupa, nije moguće ovo pitanje razmatrati na Parlametnarnoj skupštini. Hvala.

GORAN MILOJEVIĆ

Hvala. Gospodin Brka.

OSMAN BRKA

Znači, sve rečeno danas ovdje, nešto mi u ovim zaključcima nedostaje i ja sam se samo javio da dopunim. Sigurni smo svi u to da ratni zločini i ratni zločinci, koji hodaju Bosnom i Hercegovinom su dosta smetnja sigurnosnoj situaciji, mi to htjeli ili ne priznati. U ovim zaključcima, ja mislim da treba da stoji, a ne stoji nigdje, da treba učiniti sve da se sigurnost poveća, da se procesuiraju ratni zločinci i da se na tome radi. Mislim da jedna ovakva informacija, bez ovakvog zaključka, meni je manjkana. Hvala.

GORAN MILOJEVIĆ

Imamo prijedlog ovaj, čini mi se da je usaglašen prijedlog gospodina Limova i Genjca i imamo prijedlog Brkin, jer onda treba formulisati zaključak. Dajem za pravo i ja da prokomentarišem ovo. Evo ponovit ću ovo što je rekao gospodin Radović, znači interesorno sve. Ja predlažem da bi mogli nastaviti sa radom da gospoda Limov i Genjac se povuku i da, evo može gospodin Radović i da se napravi i taj prijedlog zaključka i da glasamo o njemu, a da, ako se slažete da nastavimo sa radom mi, a da se vas trojica povučete. Dobro, poslije ove tačke, naravno. Nema prijavljenih. Dakle, ovo je bila linformacija o stanju bezbjednosti Bosne i Hercegovine, ja mogu samo konstatovati ovdje da je primljena k znanju. Evo, zadužuje se ova komisija u sastavu gospodin Genjac, gospodin Limov i gospodin Radović, da naprave prijedlog zaključka, kojeg možemo poslije, da na fonu onvoga o čemu su govorili, a predlažem da predemo na sljedeću tačku dnevnog reda, a to je 18.

Ad.18. Informacija o radu Tužilaštva Bosne i Hercegovine

Izvještaj nadležne komisije ste dobili. Predstavnički dom je primio k znanju informaciju o radu Tužilaštva BiH, na 39. sjednici, održanoj 18. juna 2004. godine i ja otvaram ršprvu po ovoj tački dnevnog reda. Gospodin Limov.

Evo, uz obećanje da ću sada biti znatno kraći, jer sam dio elemenata iz same informacije rekao, povodom rasprave u prethodnoj točki dnevnog reda i odmah da kažem, ne znam da li ima iz Tužiteljstva BiH ovdje netko. Ima. Oprostite. Promijenili ste stranu. Ja sam navikao da ste lijevo, a otišli ste desno.

Evo, kolege mi pomažu da ja to odmah primijetim. Prije svega, želim zaista iskreno pozdraviti inicijativu Tužiteljstva BiH, da sukladno članku 10. Zakona o Tužiteljstvu Bosne i Hercegovine, o svom radu 2003.godini, putem cjelovite informacije izvijesti Parlamentarnu skupštinu BiH. Ovo je prva informacija, koja odslikava stanje na području cijele BiH, tako kažem, prvo pa muško i neću ovdje problematizirati činjenicu da je i ovdje pola godine prošlo od kraja 2003.godine, ali, naravno u svakom slučaju, rekao sam da ću u svakom slučaju biti duplo kraći.

Mi ne možemo ovu informaciju upoređivati sa lanjskom, jer je nije bilo, ali ćemo dogodine moći tu dogodine upoređivati sa ovom. Što je dobro i, dakle, otvaramo jedan proces i praksu.

Na sjednici Ustavno-pravne komisije, rekao sam da je ova informacija napravljena čak i sa manje stručnosti ja bih je svakako prihvatio. Dakle, informacija je okej, ali stanje koje ono odslikava, posebice u pojedinim segmentima, naravno, nije dobro. Djelom sam u svojoj raspravi u prethodnoj točki upozorio na slabost upogledu na nedovoljnih rezultata osvjtljavanja počinitelja kaznenih djela po nepoznatom izvršitelju ito sad ne treba ponavljati, ali želim izraziti svoje slaganje s ocjenom datom u informaciji u kojoj se ukazuje na potrebitost, intenziviranja reformi svih službi za provedbu zakona, jer bezodgovarajuće suradnje Tužiteljstva s tim službama nije realno očekivati bolje rezultate.

Naravno, kad ovog ovorim, nemam na umu samo problematiku SIP-e i neimplementiranje njenom, nego i primjerice i komisije za reformu policije, evo još nije konstituirana. Škripi u reformi carine i poreza, ohrabrujuće je juče Vujeće ministara išlo sa jednim planom u smislu da ćemo bar pola godine dobiti u toj našoj dinamici ka ispunjenju reformskih icljeva i, naravno, da bez toga i sam učinak Tužiteljstva limitiran. Uprkos svemu, ja želim ovdje jasno reći, a Tužiteljstvo je, kao što znamo negdje u siječnju imenovani prvi, pa onda kasnije se popunjvalo, još nije popunjeno, nadam se da će uskoro kadrovska popunjenost biti dovedena do točke kada ćemo moći reći da oni rade i mogu raditi punim kapacitetom.

Ja, dakle, želim reći da su njihovi rezultati u prošloj godini, respektabilni i to jabolje potvrđuju sljedeće brojke 350 oformljenih predmeta, dakle, više od jednog dnevno, u 202 predmeta otkriveno 457 izvršitelja kaznenih djela, protiv 130 fizičke i 34 pravne osobe sudu su podnesene optužnice, za 107 osoba Sud je odredio pritvor, onih 104 nisu bitni, o trojici smo zadnji put dosta vremena potrošili, zatim sve optužnice su potvrđene od strane suda, za 46 osoba sud je već donio osuđujuće

presude, za tri oslobađajuće i jedna je neuračunljiva. Zašto ne reći da je i ova parlamentarna skupština participirala u stvaranju, prije svega legistlativnih pretpostavki, na bazi kojih se naše tužiteljstvo, sudstvo i ostale institucije za provedbu zakona mogu uspješnije, nego ranije nositi sa raznolikim oblicima kriminala, posebice sa tzv. organiziranim kriminalom. To, između ostalog mislim, da smo primjerice donijeli kazneni zakon BiH, Zakon o kaznenom postupku, da smo ratificirali niz međunarodnih konvencija, kao što je borba protiv transnacionalnog, organiziranog kriminala, protiv korupcije, pranja novca itd. i, na bazi podataka iz informacije samo kratko taksativno evidentne su sljedeće ocjene.

Prvo, kriminalci su odlično organizirani i koriste entitetske i sve druge podjele, koriste stanje u regiji, tzv. jugoistočne Evrope, kriminal ne zanima nacija, vjera, entitetske i bilo kakve druge granice, to je prvo, što je iz ove informacije vidljivo.

Drugo, samo državne institucije, koje će funkcionirati na ukupnoj teritoriji BiH i u suradnji sa agencijama za provedbu zakona, kako domaćim, tako i susjednih zemalja, i imaju šansi uspješnije se boriti sa transnacionalnim organiziranim kriminalom.

Treće, tužiteljstva i sudove u BiH čeka ogroman posao u narednom razdoblju na procesuiranju ratnog zločina, zločina protiv čovječnosti i vrijednosti zaštićenom međunarodnim pravom.

Četvrto, iz ocjena u informaciji jasno je, u RS pod a) kvaliteta optuženja je dobra, jer su sudovi donijeli 89% osuđujućih presuda, ostalo su oslobađajuće i druge,

b) kaznena politika je blaga, jer je 54 osuđujuće, 54% osuđenih osoba dobilo je uvjetnu kaznu, 22% novčanu i 22 zatvorsku kaznu, i

c) zabrinjava činjenica da u ovom entitetu niko nije osuđen za djela ratnog zločina, da su neriješene optužnice za 207 ubojica, za 1320 lopova, za 286 razbojnika it.

U Federaciji BiH:

a) kvaliteta optuženja je solidna, jer su sudovi donijeli 87 optužujućih presuda. Dakle, za 1% manje nego u RS,

b) kaznena politika je i ovdje blaga, jer je 56% osuđenih osoba dobilo uvjetne kazne, 23 zatvorske i ostalonovčane,

c) zabrinjava činjenica da krajem 2003. godine, nije okončan sudski postupak za 14.220 optuženih osoba, ovo je na sjednici Ustavno-pravne komisije, posebno kolega Boško Šiljegović pocrtao s pravom, jer je to zabrinjavajuće za razinu cijele države. U Distriktu Brčko, kriminalitet je porastao za 18%, osuđujućih presuda ovdje je 96%. Dakle, procenat je najboji, zato ovo želim istaknuti, bilo je 44% uvjetnih kazni, 40% zatvorskih, dakle, skoro duplo više nego u entitetima. I, moram reći da njihovo tužiteljstvo traži pooštavanje kaznene politike. Mislim da je to signal i za jednu globalnu ocjenu, pa i zahtjeva ako hoćete.

Šesto, izuzetno veliki problem su tzv. prenesene stare, da tako nazovem, stare istrge. U Federaciji je to za 7.953 osobe, a u RS 7.137. Dakle, kad to sberemo to ispada 15-tak tisuća.

Sedmo, propisi koje imamo, uprkos naporima da se iste osuvremene u području carinske, poreske i fiskalne politike, biću grub, odgovaraju kriminalcima. Činimo mi tu određene napore, ali je evidentno još se kriminalci osjećaju dobro. Možete vi to staviti pod navodne znake, ja nisam ...

Osmo, samo timski rad i interesorni pristup, mogu dati rezultate u borbi s kriminalom.

Deveto, sve predložene mjere u informaciji podržavam, kao i samu informaciju u cjelini i cijenim da bi dobro bilo, nakon ove rasprave, uputiti na određen način poziv i izraziti spremnost da kao parlament inicijative koje budu dolazile iz mjerodavnih tijela Tužiteljstva i, inače, iz sudstva, dakle, od tih institucija, da, dakle, imaju prioritet u našem parlamentarnom radu, u smislu davanja podrške odgovarajućim novim, kvalitetnijim legislativnim rješenjima, koje će biti inicirane od strane tih institucija.

I, na kraju, deseto. Rekao bih da je najunosniji posao u ovoj dražvi, ili najbolje se baviti kriminalom. Kriminal se, jednostavno, rečeno isplati, kaznena politika je, kao što smo konstatirali blaga, lopov i ako dobije kaznu zakona, njemu kriminalom stečena imovina ostaje. U prošloj godini je, Sud BiH, oduzeo protupravnu imovinsku korist svega tri osobe, u iznosu mizernih 59.192,5 marke. Jučer je ohrbrujuće sud u Banja Luci, oduzeo 316.000 maraka i, naravno pitanje će nastati šta, kad se počne oduzimati imovina kriminalom stečena, tu ima elemenata, sudovi mogu i sada preduživati ko će raspolagati tom imovinom, to će evidentno trebati na jedan sustavan način regulirati, vlast pravi ambijent, on je kod nas takav kakav jeste, odabrani se bogate, država siromaši, građani sve više gladuju, tko od nas navija za kriminalce, vrlo jasno se vidi kad se izjašnjavamo, kad kažem od nas, mislim i na naše kolege u Zastupničkom domu, koji su ovih dana povodom jednog od zakona, koji je imao ambiciju regulirati problematiku, a o kojoj sam i ja nešto rekao, izjasnili se kako su se izjasnili. Hvala lijepo.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem gospodinu Limovu. Ima gospodin Čengić.

HASAN ČENGIĆ

Gospodine predsjedavajući, uvažene kolege, članovi Vijeća ministara, ostali prisutni,

Sa pažnjom sam slušao izlaganje kolege Limova i o prošloj tački o stanju sigurnosti u BiH i o ovoj tački, ali očito je kolega Limov zaboravio da danas nemamo tačku predizborna kampanja.

Pošto je on iskoristio priliku da ovdje nama propagira, ne vjerujem da je ikoga dobio za svoju političku opciju, ipak ću reći samo jedno. Stav nekih članova stranke kojoj ja pripadam, na Predstavničkom domu, da se ne prihvati zakon koji je predložila opcija kojoj pripada gospodin Limov, ni na koji način ne znači podržavanje

kriminalu. Molim vas, dakle, to je nedopustiva insinuacija, aposlutno je nedopustiva, ja očekujem gospodina Limova da to, da se zbog toga izvine.

Dakle, jednostavno je bio vrlo jasano. Postoji dovoljno zakona i zakonskog osnova za proganjanje kriminalaca i za provođenje postupaka, koji su postojali, uvijek je postojalo u svim zakonodavstvima, pa i u ovom bosanskohercegovačkom, da se protuzakonito stečena imovina oduzme. Dakle, zato postoji danas dovoljno i zakona zakonskog okvira. Ako određeni zakon, zamišljen u određenoj, određenom partijskom komitetu, nije prošao, ne možemo onda neku drugu političku partiju, koja ne prihvata takvu vrstu diktata osuditi da podržava kriminal i kriminalce. Dakle, ja, zaista očekujem od gospodina Limova da se u tom smislu izvine. Hvala.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem kolgi Čengiću. Gosodin Limov.

TOMISLAV LIMOV

Naravno, ja sam i rekao da, pošto se mi nismo izjašnjavali, nisam ni vidio razlog da se gospodin Čengić prepozna u ovom i nisam prepoznao u ovom smislu, da ovo vodi na to političko polje. Ja sam vrlo jasno rekao da se mi legitimiramo kada, i ne samo mi, nego, dakle, i naše kolege parlamentarci iz jednakopravnog doma i, što se tiče ovog zahtjeva gospodina Čengića, ako dođe od kolega iz Zastupničkog doma, ja ću imati svoj stav.

GORAN MILOJEVIĆ

Dobro, za riječ se javio kolega Jukić.

VELIMIR JUKIĆ

Evo, gospodine predsjedatelju, cijenjene kolege, predstavnici Vijeća ministara, sredstava priopćavanja, Tužiteljstva, ostali gosti,

Ja ću vrlo kratko, jer ovo čini mi se da je gospodin Limov dosta komentirao, iznjeo neke ocjene, ja ih neću komentirati, reći ću samo jednu stvar, jedno pitanje, iskoristiti prgodu ovdje nazočnosti gospode iz Tužiteljstva BiH. Na stranici 7-oj piše da je od 13 tužitelja imenovano 10, od toga je 5 Bošnjaka, 4 Srba, 1 Hrvat. Dakle, očita ne izbalansiranost nacionalnog sastava, a budući da je Tužiteljstvo BiH jedna vrlo važna i osjetljiva pravosudna institucija od koje očekujemo stvarno da bude vrlo odgovorna i uradi važan posao, ja očekujem da se ovaj debalans nacionalnog sastava strukture, što je moguće skorije izbalansira i riješi sukladno Ustavu BiH, članak 9. točka 3.

Isto tako smatram da je potrebno što prije, izvršiti imenovanje preostalih predviđenih tužitelja jer i u samom tekstu piše da je vidan nedostatak tužitelja, dakle bar onog broja koji je predviđen i zato evo, predlažem i plebiram da se ova popuna izvrši što prije.

Isto tako, smatram da je apsolutno potrebno dati punu potporu o radu tužiteljstva i svih drugih pravosudnih institucija. Istina, naše zakonodavstvo u ovoj oblasti je dosta specifično, tako da ima i takvih primjera da Parlamentarna skupština BiH zapravo ima samo pravo imati uvid u rezultate rada i ništa drugo, što je možda i

dobro. A zato bih ja zamolio da stvarno ove informacije budu i cjelovite i sadržajne i da ona slijedeća koja bude, bude još sadržajnija i da je možemo kvalitetno upoređivati sa ovom i na taj način pratiti rad i kvalitetu rada ovog pravosudnog tijela ali i drugih pravosudnih tijela u BiH.

Evo, toliko ne bih duljio zabilja, uzimajući u obzir i ovo što smo dogovorili da ćemo pokušati ako nije nužno da ovu našu sjednicu odnosno ove točke završimo do planiranog vremena. Zahvaljujem se.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem se kolegi Jukiću. Dajem riječ kolegi Halidu Genjacu.

HALID GENJAC

Poštovane kolege, mi od danas ovde imamo i predstavnika tužilaštva je li tako, i zamjenike. Lično bih bio sretan da nam je i glavni tužioc ovde. Vjerovatno postoje objektivni razlozi ali budući da se radi o Domu naroda, mislim da za ovakve prilike bilo bi dobro da bude predstavljeno tužilaštvo na taj način. Naravno uvažavam potpuno objektivne razloge.

Naime, mi imamo pred sobom jedan izvještaj koji je u jednom vrlo specifičnom periodu razmatran. Prije svega reforme pravosuđa i reforme tužilačke funkcije su obimne reforme, vrlo zahtjevne reforme. Donjeli smo zakone o krivičnom postupku, donjeli smo zakone o tužilaštvu. Ti zakoni pozicioniraju tužitelje na sasvim novi način. Oni postaju jedna od ključnih ličnosti u pravosudnom procesu. To vjerovatno treba da doprinese i efikasnosti rada tužilaštva i efikasnosti kaznene politike i prevencije kaznenih djela.

Zakon o Tužilaštvu je uspostavio također obavezu da tužilaštva iz vlastite nadležnosti i vlastite izvještaje dostavljaju glavnom tužiocu BiH o stanju kriminaliteta na svom području. To je ja mislim vrlo sretno rješenje u zakonu i kao rezultat svih tih mjera i danas imamo ovde pred sobom jedan usudio bih se reći vrlo kvalitetan izvještaj, seriozan izvještaj iza koga je očigledno uloženo dosta napora, dosta truda i za koji su predložene mislim kvalitetne mjere.

Naravno, kvalitetan izvještaj o jednom stanju koje ne možemo nazvati baš dobrim, stanju kriminaliteta, stanju kaznenih djela, nepoznatih počinitelja otkrivenih djela itd., govori o svim nivoima tužilačkih funkcija u BiH. Naravno, kratak je period odkako je uspostavljena tužilačka funkcija na navedeni način i na žalost nemamo elemenata da vršimo kvalitetnu komparaciju, nemamo potrebne parametre da bi vršili komparaciju, da vidimo koji su rezultati promjene pozicije tužioca. Možda bi bilo dobro da se u nekim narednim izvještajima iskustva iz okoline iz sličnih zemalja koriste da bi se napravila komparacija da možemo procijeniti šta je to nama dobro donijela ova promjena pozicije i možda u kom pravcu treba dalje ići.

Cijelim tekstom ovog izvještaja, jedna nota prožima se da nije ni saradnici stručni nisu zaposleni u tužilaštvu ni potreban broj tužilaca koji je nužan bio nije pozicioniran u tužilaštvu i postavlja se opravdano pitanje, na koje ja mislim ovde treba odgovoriti, koji su razlozi, zašto prošle godine stručni saradnici ni jedan nije bio angažiran i koji su razlozi zašto i potrebni tužioci nisu bili angažirani u Tužilaštvu. Ja

možda nazirem razloge, ali mislim da bi javnosti trebalo ovde taj odgovor ponuditi i iza govornice.

Da sad se ne zadržavam na pokazateljima kojih zaista ima veliki jedan, more u ovom izvještaju i kojima je već govoreno u ranijim diskusijama, ja bih se malo usmjerio na predložene zaključke, na predložene mjere koje su od strane glavnog tužioca predložene u cilju poboljšanja u ovoj oblasti. Potpuno podržavam ideju da se donesu zakoni o sudskom i tužilačkom budžetu koji bi bio neovisan od budžetnih institucija, od budžeta Parlamentarne skupštine i na taj način bi se dakle postigla potpuna nezavisnost i samostalnost sudija i tužilaca. Mislim da toj ideji treba stremiti da ona može upravo službi dodatno poboljšati stanje.

Također podržavam predložene izmjene, da se radi na izmjenama na Zakonu o Tužilaštvu BiH, pogotovo da se uvede načelo subordinacije jer ovako, ova oblast ne može biti partikolorizirana, izdjeljena, umnožena, tek sa jedinstvenim pristupom moguće se nadati poboljšanju. I naravno podržavam i ostale mjere. Iz izvještaja se naravno vidi da ljudi se angažuju, radi se odgovorno, radi se na više sebnenata, brojna su polja na kome su tužioci i zamjenici tužioca angažovani. Pokazatelji pokazuju da ima rezultata. Naravno, ostaje ono pitanje neotkrivenih počinitelja i dijela od strane neotkrivenih počinitelja, kad se izuzme ono što je ranije nasljeđeno i za prošlu godinu je veliki broj tih djela, dakle može se reći zabrinjavajuće veliki. Ali bih htio ovom prilikom jedno pitanje, možda da potenciram koje sam i na Ustavno-pravnoj komisiji potencirao.

Naime, iz ovog izvještaja je evidentno da se uspostavljena institucija, institucija koja djeluje, tužioci koji rade, institucija glavnog tužioca, institucija tužiteljstva, dakle postoje rezultati, reforma je u toku. Međutim, imamo nekakav pristup u javnosti s vremena na vrijeme, koji se na neki način, koji se možda čuo i za govornicama u ovom Domu da međunarodni tužioci na neki način nemaju povjerenja u domaće tužioce. Ja mislim da to pitanje treba na neki način mu posvetiti baš zbog javnosti. Ja ne smatram da međunarodni tužioci treba da vjeruju ili ne vjeruju, to je pitanje struke i profesije. Međutim, ukoliko se pojavljuju u javnosti sadržaji takvih navoda, njihova osnovanost i neosnovanost, to je drugo pitanje. Ja mislim da tužiteljstvo u interesu zaštite institucije tužiteljstva i institucije glavnog tužioca treba dareagovati. Ja mislim da ovoliki trud i ovoliki napor koji je uložen u reformu, u tome su sudjelovale naravno i ova Parlamentarna skupština i Vijeće ministara i međunarodne institucije i visoka sudska i tužilačka vijeća i rezultati su postignuti.

Dakle, mislim da izgradnja institucija i jačanje tih institucija, podrazumjeva i očuvanje kredibiliteta i izgradnju kredibiliteta tih institucija. Ja mislim da je štetno ako se određene informacije pojavljuju a tužiteljstvo u interesu zaštite svog integriteta ne reaguje. Ja u izvještaju vidim da postoji, posebno Odjel za privredni kriminal, organizirani kriminal, korupciju koje je ustanovljeno zakonom zaista. U zakonu nije propisano da u tom odjelu treba striktno da budu stranci. U sadašnjem rješenju u tom odjelu su isključivo strane osobe, dakle međunarodni tužioci i u tome ja ne vidim ništa loše. Vjerovatno je to razlog zašto jednu vrstu djela isključivo su nadležni ovaj odjel i taj odjel u kome su samo međunarodni tužioci, istražuju ti tužioci i onda zašto bi ti tužioci obavještavali druge tužioce o onome što je u njihovoj nadležnosti.

Dakle, ja mogu pretpostaviti te odnose i na osnovu zakona i na osnovu ovog izvještaja, međutim mislim da javnosti treba u interesu, u interesu prije svega tužiteljstva, u interesu očuvanja postignutog kredibiliteta, ove stvari mislim da treba u javnosti pojasniti. Hvala.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem kolegi Genjcu. Gospodin Čengić.

HASAN ČENGIĆ

Gospodine predsjedavajući, uvažene kolege, članovi Vijeća ministara, zamjenici državnog javnog tužioca, ostali prisutni, drago mi je da imamo priliku danas razgovarati o ovom izvještaju. Drago mi je prvo zato što je ovo prvi put izvještaj Tužilaštva BiH, i drugo, zato što ovaj izvještaj nastoji da prezentira ukupno stanje dakle, aktivnosti Tužilaštva u BiH a ne samo Državnog tužilaštva.

Dijelim, nezadovoljstvo sa kolegama, zašto danas razgovaramo o izvještaju koji je potpisan u aprilu. I dopustite da izrazim kritiku vama u Kolegiju, zašto je to moralo da se čeka. Ne vidim ni jednog razloga da je trebalo čekati. Ovaj izvještaj nema nikakve veze sa stavovima i aktivnostima Predstavničkog doma, dakle naš dom je trebao ranije da ovo stavi u razmatranje. Naravno, sadašnji predsjedavajući u tom smislu ne može snositi odgovornost, jer je nedavno preuzeo odgovornost, a dosadašnji je utekao, da ne bi čuo kritiku.

Ipak ja ne mogu odustati od ove kritike i mislim da bi bilo dobro, meni je jasno da je tužilaštvu bilo potrebno određeno vrijeme da prikupi podatke nakon završetka godine, ali mislim da bi bilo dobro, da danas se dogovorimo i da jedan od zaključaka pod ove tačke bude, dakle dodatni zaključak na one prijedloge koji su predloženi u izvještaju, da tužilaštvo, Državno Tužilaštvo je obavezno do 30. odnosno 31. 03. naredne godine, podneti izvještaj za prethodnu godinu. I da je Dom dužan raspravljati o izvještaju odmah nakon prispjeća izvještaja, pogotovo što mi faktički se ne izjašnjavamo, što ne usvajamo izvještaj, nego ga primamo k znanju. To je prvo.

Drugo, dijelim ocjenu kolega koje su prethodno govorili, da s obzirom da je ovo faktički sad za sad, jedini regularni, jedini redovan povod komunikacije i kontakta između ovoga Doma i Državnog Tužilaštva, mislim da je povodom ove tačke potrebno da uvažavajući prisustvo zamjenika tužioca da i državni javni tužilac bude prisutan tome, jer vjerovatno postoje stvari koje bi mi vrlo rado njega i pitali i na koje bi trebao on da odgovori a možda njegove kolege koje su danas ovdje prisutne nisu ustanju po prirodi stvari da odgovore na pitanja. Dakle, smatram da treba dati značaj i funkcioniranje državnog tužioca i Tužilaštva i Parlamentarnoj skupštini upravo i prisustvom glavnog tužioca prilikom podnošenja ovog izvještaja. Drugim riječima, mislim da bi ne samo u pisanoj formi, nego usmeno tužilac trebao prezentirati ovaj izvještaj ubuduće. I zato predlažem da to bude jedan od naših zaključaka za naredni izvještaj, za narednu godinu.

Slijedeće, moram kazati da smatram da je ovaj izvještaj i metodološki i sa stanovišta strukture, sa stanovišta izričaja, vrlo kvalitetno urađen izvještaj, i drago mi je da imamo priliku, pošto imamo priliku čitati, možda će se kolege naljutiti što ovako ispada da ja sudim njihov rad, ali s obzirom da imamo priliku čitati razne izvještaje od

različitih državnih institucija, ovaj spada zaista u tom smislu u one koji su svakakao izuzetno kvalitetni.

Ono što je evo prethodno rekao kolega Genjac, oko ove nejasnoće koja se pojavila u nekim medijima, da li domaći i strani tužioci, jedni u druge imaju povjerenja, je blago kazano čudna stvar. Naravno, mi ne možemo povezivati tužilaštvo jer je to stav medija. Čudno je također da neko ko je subordiniran, dakle strani tužioci su unutar tužilaštva ali ispod državnog glavnog tužioca izriču ocjene o kolegama, pa se možda može odnositi čak i na njihovog pretpostavljenog. Dakle, državnog tužioca. Najčudnije je ipak, da Državno tužilaštvo nije reagiralo, iako na strani šest, u Upravi Tužilaštva se navod da tužilaštvo među ostalim ima i Odjel za odnose sa javnošću. Dakle, nevjerovatno je da na jednu tako ozbiljnu primjedbu, na jedan tako ozbiljan tekst koji je objavljen nedavno u dnevnoj štampi nije bilo, možda ja nisam vidio, ako nisam vidio izvinjavam se, ali nisam vidio da je bilo reagirano.

A sada da dođemo do suštine. Vrlo je veliki napredak da imamo Državno tužilaštvo i da Državno tužilaštvo radi svoj posao. Međutim ovo Državno tužilaštvo je još uvijek hendikepirano da prezentira stvarno stanje rada Tužilaštva u BiH iz razloga koji ni najmanje ne ovisi o samom Državnom tužilaštvu a to je nepostojanje subordinacije po....i to svakako zapravo Državno tužilaštvo više čini jednom adresom za statistiku, dakle nažalost više adresa za statistiku koju eventualno prikuplja sa terena nego institucijom koja meritorno daje informacije i odgovara za ono što se događa. Iz tog razloga podržavam ovu tačku zaključaka koja predlaže da se naša postojeća organizacija i struktura tužilaštva reorganizira na način da postoji i vrsta subordinacije i prava na kako službeno vi kažete to davanje mišljenja o određenim dakle tužilačkim postupcima.

Kolega Limov je s pravom govorio o nečemu što je on nazvao blagom kaznenom politikom. Ja se sjećam, nažalost ove formulacije iz onog prethodnog režima, pošto on pripada partiji koja je i ranije vladala, meni je normalno da on upotrebljava tu formulaciju, svaki put kada sam bio nezadovoljan dakle tom formulacijom, ali ovde imamo jedan mali problem. Tačno je, možda se to može nazvati dakle, kaznena politika, ali to što je ona blaga ili oštra, očito ne ovisi sada o vlasti. Ne ovisi o tome šta bi politika htjela, nego je to prije svega pitanje potpuno slobodne ocjene suda. U tom smislu, bi možda bilo korisno da razmislimo a povodom i ovog izvještaja, da razmislimo o jednoj posebnoj raspravi na kojoj bi predstavnici Tužilaštva, predstavnici Suda i Parlamentarne skupštine i Vijeća ministara zajedno razgovarali o tome, što ja ne bih nazvao baš kaznena politika ali recimo, zaista učinkovitost ili efikasnost tog našeg ovaj, naše te politike, sudačke politike prema krivičnim djelima. Očito je da imamo dovoljno elemenata. Ja ću biti vrlo jasan. Po mojoj ocjeni, neka krivična djela su kažnjiva puno više nego što su, oštrije nego što je to slučaj u Evropi. Dakle, ne hvali nam instrumenata da možemo kazniti, ali očito sudovi pribjegavaju jednoj takvoj primjeni zakona koja bi se možda mogla ocijeniti umjesto blage kaznene politike, možda bolje rečeno nedovoljno efikasne na suzbijanju. Jer mi znamo dobro, da kaznena politika ima uvijek dvije funkcije. Da kazni konkretnog počinioca i prije svega da odvraća eventualnog budućeg počinioca. Ako ovo prvo i postignemo u određenim slučajevima, evo i kolega Limov, pa mislim i drugi, nisu baš sasvim uvjereni da postizemo i odvraćanje od krivičnih djela ovakvim presudama suda.

S druge strane, ako bi mi u parlamentu ili u vladi iznjeli kritike, može nam se dogoditi da neko kaže da semiješamo u neovisnost suda. I to je sada jedan problem. Iz tog razloga mislim, da bi bilo dobro da oko toga porazgovaramo, dakle vrlo ozbiljno, naravno ali tek na osnovu statistike i analize koju možemo učiniti.

Ipak ću kazati ovdje, da imam dojam bez obzira što tužilaštvo prema njihovim, prema informaciji nije još kompletirano, ni sa stanovišta broja ljudi koji unutar treba da rade, evo imamo i primjedbe na nacionalni sastav koji bode u oči, jedino ćemo ostati u nedoumici kako ćemo racionalno struktuirati strance koji zauzimaju mjesta a nemaju nacionalnost. Podijelićemo ih je li, prema tom koga najviše progone. Dakle, to ostaje otvoreno pitanje, ali bez obzira na to, mislim da nije dobro da ovakvim podacima budemo oči jedni drugima jer nema potrebe za tim. Nisam ni malo siguran da je nekom narodu od koristi ako je tužilac upravo iz njegovog naroda, sam sam prošao situaciju u kome kad te iz tog naroda tuže i sude, prođeš jako loše. Međutim, bez obzira na to, treba voditi računa i o tom aspektu.

I velim, mislim da bi bilo jako dobro, da tužilaštvo ipak pokuša samo za sebe, dakle ne samo za nas, nego za sebe napraviti jednu analizu, jesu li stvarno djela koja su u prošloj godini pravno gonili ili progonili, odnosno počinioce djela, jesu li to ona djela koja najviše ugrožavaju društvo. Ako ćemo govoriti o ekonomskom podrivanju društva, ja ću biti vrlo jasan. Držim, da još nismo efikasni. Držim da još uvijek ima prilično djela koja zaista štete dakle, prije svega štete budžetu i državnim prihodima, javnim prihodima, koja ni iz bliza nisu sankcionirane ne pojedinačno, nego i načelno. Dakle, u principu generalno. I iz tog razloga, smatram da je tu još uvijek puno toga ostalo da se uradi.

Slijedeće, evo ja nisam pravnik, neki će reći hvala Bogu, ali imam dojam da nam je tužilaštvo ovdje napisalo presudu protiv sebe. Ružno zvuči ali eto tako je. Dakle, na strani 8 govori se o softveru i govori se o nelicenciranom softveru a nelicencirani softver znači kopirano softver, dakle za koji se, koji se ne smije upotrebljavati. Mogu razumjeti da vjerovatno nema novaca za tako nešto, ali ipak ne mogu prihvatiti da Državno tužilaštvo nema novaca da ima licencirani softver. Biću otvoren. Ovo je jedna vrsta visokog stepena korektnosti ljudi koji su radili izvještaj da ovo stave. Međutim, nedopustivo je da se ovo događa i nedopustivo je da prođe kroz ovaj Dom a da ne reagiramo. Zato tražim, da se naloži nadležnim institucijama da u roku od najduže 30 dana riješe ovo pitanje. Dakle, ja nisam pravnik, ali mislim da je nko već zaslužio da krivično odgovara u tužilaštvu. Da ne bi smo to pokretali, jer Tužilaštvo neće samo sebe ganjati, po logici stvari, nedopustivo je da kao Parlament prihvatimo da tako važna državna institucija radi, upotrebljava ilegalno ovaj, softver.

Slijedeća stvar, bilo bi mi drago i volio bih da se u narednom izvještaju Tužilaštva neđe jedno područje koje možda ili jedno poglavlje koje možda oni i ne drže za njihov posao. Ali, evo ja se usuđujem kao neko ko sjedi u Parlamentarnoj skupštini koja za zakonodavac, kazati da mislim da je od koristi da čujemo njihov komentar. A to je, ovde smo dobili sugestije za izmjene ako dobro ovo razumijem, tri zakona. U vašim zaključcima predkažete promjene tri postojeća zakona. Ja držim, da ovog časa treba izmjeniti više od tri zakona. I drugo, smatram da upravo tužioci bolje nego mi u Parlamentarnoj skupštini i bolje nego mnogi drugi uočavaju problematičnost određenih zakonskih rješenja. Držim da bi bilo korisno kao što su nam ovaj put naveli prijedloge za promjenu ova tri zakona, da nam stave jednu vrstu

komentara za određene zakone. Bolje rečeno za određena rješenja u nekim zakonima koja bi trebalo izmijeniti, popraviti, promijeniti, dopuniti ili već bilo što. Velim, formalno to nije posao Tužilaštva, ali u suštini to bi bilo od velike koristi dakle za društvo u cjelini, za nas u Parlamentu, pa konačno i za rad samog Tužilaštva.

I zadnje, neka se kolege ne ljute, jako je teško biti kritičan sam sebi. Na strani 10 u izvještaju se kaže, odbijajuća presuda suda nije donesena ni za jednu optužnicu Tužilaštva BiH. Drugim riječima, podižemo spomenik tužilaštvu BiH, ovo je po logici Albanije iz vremena Enver Hodže, 99,99% glasača je glasalo za našeg lidera i vođu. Drugim riječima Tužilaštvo je toliko dobro radilo, strana 10, pasus 1, 2, 3, 4, počinje ovako – osuđujuće presude su donesene za 46 lica ili 92% pa zadnja rečenica ovde kaže – odbijajuća presuda Suda BiH nije donesena ni za jednu optužnicu Tužilaštva BiH. Ovo velim, izgleda na taj način, mogu biti dva razloga. Jedan je ovaj koji se ovdje koristi ili dva dakle razloga. Jedan je da tužilaštvo toliko dobro radi, da nikad i nigdje nije pogriješilo jer je sud potvrdio sve. Znači, za nas ovdje mi moramo gledati i drugačije. Možda tužilaštvo ima toliko dobar tjecaj na sud, da sud nema hrabrosti da odbije ni je jedno rješenje. Oprostite, ja sam član Parlamenta, za ovo što kažem ne odgovaram ovdje. Dakle, ne kažem da je tako, ali bih volio da čujem malo osvrta i na dakle ono šta jesu propusti tužilaštva. Dakle šta jesu propusti tužilaštva, ovdje ponavljam, ne pozivam ovo Državno tužilaštvo da odgovara za ono što je u hijerarhiji ispod njih, jer nema te hijerarhije, ali u samom ovom tužilaštvu dakle, nevjerovatno je da tužilaštvo za godinu dana ni jedanput nije pogriješilo. Oprostite mi mislim, to je statistika koja zapanjuje. Mi smo toliko dobri u tome da više ne postizemo ni u jednom području u BiH tako dobre rezultate kao u tuženju.

U tom smislu, velim biće mi drago da tužilaštvo nastavi svoj posao, dajem podršku ovim prijedlozima dakle i sugestijama, zaključcima koji se nalaze ovdje i predlažem da uz njih usvojimo i ove zaključke o kojima sam ja sada govorio. Hvala.

TOMISLAV LIMOV

Ma jesam, pritisnuo ovo dugme gdje piše replika, ovo može biti pojašnjenje. Uvaženi kolega Čengić je ovaj, govorio nešto oko izraza blago. Pa ja želim reći da to nisam koristio zbog nostalgije prema nekom vremenu gdje on loše prolazio, nego sam koristio terminologiju koju je koristilo i tužiteljstvo na strani 17 i 19 kako je napisano. Ima na strani 20 na dva mjesta oštija, eto to čisto pojašnjenje, nije nikakva posebna replika. Hvala lijepo.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem, ne vidim više prijavljenih. Dakle, možemo konstatovati da smo primili ovaj izvještaj k znanju, imali smo ovde prijedlog zaključaka, evo ja ću ovaj dozvoliti sebi da prokomentarišem što je predložio kolega Čengić. Mislim da je potpuno uredu da jedan od zaključaka bude onaj termin do kojeg tražimo da se uradi informacija, ali također mislim da d ovi drugi zaključci, odnosno dijelovi zaključaka, da ne znam, nisam siguran je li u našoj nadležnosti da mi ovaj, možemo. Evo izvinjavam se, izvolite,

HASAN ČENGIĆ

Dakle, biću vrlo jasan. Moj stav nije dakle praktične nego i teoriske i praktične naravi. Parlament jedne države je adresa i institucija koja mora voditi računa o svemu što se događa. Dakle, bilo bi iluzorno i utopistički shvatiti na bukvalan način enovisnost sudstva i tužilaštva na način da oni žive na Marsu a sud da je u Zemlji. Oni su neovisni u smislu da mi njima kao političke strukture dajemo konkretna rješenja za konkretne procese, ali je apsolutno Parlamentarna skupština odgovorna za stanje sigurnosti, za stanje kažnjavanja kriminala, za stanje suzbijanja kriminala i ne može izbjeći tu odgovornost. S druge strane, bilo bi nedopustivo da mi sami, dakle da sami bez argumenata, bez iskustva koje ima sud i tužilaštvo o tome razgovaramo. Ja nisam rekao da mi trebamo zauzeti stav da pooštirimo ili ono što je kolega Limov nazvao kaznenom politikom, nego naprosto da razgovaramo, dakle o tome koje rezultate imamo u suzbijanju kriminala, koji je nivo kriminaliteta, koliko on šteti funkcioniranju države, koliko šteti građanima, koliko smo kao država efikasni. Za mene je to suštinsko pitanje onoga što zovemo ići u Evropu. Mi možemo formalno zadovoljiti sve na papiru zakone i institucije, ali je pitanje da li smo mi ovdje sigurni, da li smo se zaštitili pojedinačno, da li su pojedinačna prava zaštićena i da li su zajednička, javna prava zaštićena. To je posao tužilaštva i suda i držim da u tom smislu, dakle bez prejudiciranja zaključka, jer ja uopće ne znam kakav će biti zaključak, držim da bi bilo korisno da kao Parlamentarna skupština porazgovaramo o ovom pitanju, bez toga da sada znamo kakav ćemo stav zauzeti. To je jedina tendencija.

Mislim, da drugačiji stav, da je sudstvo i tužilaštvo toliko neovisno da Parlamentarna skupština ne može razgovarati o generalnoj politici suzbijanja kriminaliteta bi bila kao da onda mi nemamo uopće potrebe razgovarati o stanju sigurnosti, jer vi ne možete odvojiti stanje sigurnosti u državi bez proganjanja i suzbijanja kriminala. To je jednostavno to. Hvala lijepo.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem kolegi Čengiću, evo daću riječ prije nego što dam riječ gospodinu iz tužilaštva, evo ja predlažem da vi formulišete u pisanoj formi

HASAN ČENGIĆ

Oko softvera, da, što se tiče softvera, Dom naroda traži od nadležnih institucija dakle, prije svega rukovodstva ili javnog tužioca koji rukovodi Državnim tužilaštvom da u roku od 30 dana riješi pitanje osiguranja dakle, certificiranog odnosno licenciranog softvera. To je dakle stvar koju bi trebalo uraditi. To je jedan.

Drugi zaključak i treći zaključak, predlaže se da Kolegij organizira posebnu sjednicu ili barem tačku dnevnog reda o pitanju stanja kriminaliteta i efikasnosti pravosudnih organa u borbi i suzbijanju kriminaliteta i to sa predstavnicima Tužilaštva BiH, Suda BiH, Vijeća ministara i Doma naroda. Eto toliko, hvala vam.

GORAN MILOJEVIĆ

Dobro, razumije se sad. Izvolite, da za govorinicu zbog stenograma.

VASO MARINKOVIĆ

Gospodine predsjedavajući, poštovani poslanici, kao prvo, odgovorio bih na, ovaj pokušao bih odgovoriti na dva, tri pitanja koja su postavljena.

Prvo pitanje, gospodinu Jikiću, što se tiče preostala tri tužioca. To je konkurs raspisan ja mislim već ima 7-8 mjeseci, u fazi je izabir Visoko tužilačko i sudsko vijeće. Ovih dana odnosno sljedećih mjeseci će imenovati tri tužioca i nadam se da će poštovati balans i da će izabrati ta tri tužioca. Mislim čak septembra, oktobra mjeseca.

Što se tiče pitanja gospodina Genjca koji je postavljen pre, na prošloj sjednici i pisanja štampe, mogu vam reći što se tiče tužilaštva, vama je poznato da postoje tri odjela kojim rukovode zamjenici. Svaki odjel ima svog zamjenika, a na čelu svih odjela je glavni tužilac BiH, gospodin Jurčević. U Tužilaštvu BiH se uopšte ne osjeti i ovaj problem ni između stranih tužioca i domaćih. Tačno je da strani tužioci, odjel stranih tužioca vodi privredni kriminal, međutim i odjel ovih domaćih tužioca vode ista krivična djela kao što vode i gore. Konkretno kolegica Jadranka Jurčević, njen predmet bio koji je završen sa osuđujućom presudom za pranje novca. Ja sam ga imao, gospodin Božo, iste predmete koje rade međunarodni tužioci, radimo i mi. Prema tome, ne vidim uopšte, dobro tačno je što štampa pita, možda bi trebalo ili ne, to je sad stvar tužioca, međutim, ne nalazimo da je to što štampa piše da nas iritira ili bilo šta drugo.

Što se tiče o ovom posljednjem pitanju, stručnih saradnika. Vama je poznato vrlo dobro da je ...donešen zakon 1. marta 2003.godine, da je u prvoj polovini, odnosno do 01.2003.godine radila samo petiri tužioca, javni tužilac i tri zamjenika, da je nas šest primljeno znači 01.2000. i tada je već je popunjen je jedan stručni saradnik, a u toku je popunjavanje ostalih stručnih saradnika.

I samo bih odgovorio još na ovo pitanje, što se tiče ovo, kritike ovih, da smo idealni, ma nismo, nema govora. Međutim, ovdje ako se može prigovoriti to su ove trei presude, gdje se donose oslobađajuće presude. To je lično, gdje je god donesena oslobađajuća presuda to je greška tužioca. A ovo, odbijajuća presuda, to je presuda kad javni tužilac odustane na glavnom pretresu ili nastupi apsolutna zastara, što znači da su to dve različite stvari. Ovo oslobađajuća presuda je jedna velika greška tužioca, sasvim noramlno da smo tu ... toliko i hvala vam puno, još bih samo rekao da je stvarno glavni tužilac zauzet, da se nalazi na sastanku u OHR-u, poslao je dva zamjenika svoja. Ukoliko ima pitanja, nadam se da bi mogli odgovoriti.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem se. Možete vi ostati, ako ćete vi još

HASAN ČENGIĆ

Dakle samo kratko

GORAN MILOJEVIĆ

Izvinjavam se prije nego što vam dam riječ, ja bih konstatovao da je evo, ponoviću riječi kolege Čengića od maloprije, Parlament je najviša institucija u BiH i

očekujemo znači da se svi funkcioneri odnose tako prema ovoj instituciji. Zahvaljujem. Izvolite

HASAN ČENGIĆ

Dakle uvažavam obrazloženje kolege zamjenika državnog tužioca, nažalost i radi nas ovdje koji ne znamo, bilo bi dobro da smo čuli i uvaženo ime?

VASO MARINKOVIĆ

Evo, zamjenik glavnog tužioca Vasko Marinković.

HASAN ČENGIĆ

Hvala lijepo. Dakle, ja razumijem ovaj odgovor da je zapravo najlošije za tužioca kad sud donese oslobađajuću presudu, ali će se vjerujem, gospodin tužilac složiti samnom da i u slučaju kad tužilac odustane od spora na sudu, znači da nije dobro uradio posao, pa i u slučaju kad je zastarjevanje, ponovo je to propust prije svega tužioca, jer on mora voditi računa o tome. Velim, u tom slučaju dakle, ipak ja ostajem pri onom mom generalnom, hvala lijepa.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem se. Više nema prijavljenih. Ja mogu konstatovati dakle da smo informaciju primili k znanju, a sad ćemo se izjasniti o zaključcima, je li ne vidim, parton, izvinjavam se, hajde pritisnite

NADE RADOVIĆ

Uvaženo predsjedništvo, drage kolege, članovi Savjeta ministara, dame i gospodo, ja bih iznio, mislim da ovaj materijal, dobar je što ga razmatramo, ali bih također podsjetio kolege da ovaj Dom jeste visoki i njemu svi odgovaraju, on je propisao procedure kako se šta radi. Bojim se da nećemo zalaziti u nešto što ne bi trebali, a mi smo ti koji propisujemo procedure. Dakle, postoji Visoki sudski i tužilački savjet koji će ovo uraditi, ono što mi hoćemo. I zato bih zamolio da naši zaključci ne idu da rušimo ugled Doma i onih odluka i zakona koje mi donesemo. Mi moramo da propišemo procedure, pa i proceduru ovu kako hoćemo. Nije mi logično da na Izvješaju o radu Tužilaštva propisujemo kazne i nije logično da ovaj Dom cijeni jesu li sudije dobro dale kaznu. Postoje organi koje smo mi propisali, ko će to cijiniti, ja molim da to uvažavamo. Molim da to uvažavamo, dakle da ne upadamo sami sebi u zamku. Nije dobro zbog digniteta i značaja ovoga Doma i zato sasvim zagovornik da ova informacija jeste dobro urađena, dobih imamo zaključaka a ovo da li su kazne velike ili male, pustili bi da to daju mjerodavni organi koje smo mi zadužili, izglasali i također, da li treba promijeniti. Postoji procedura kako ćemo mi zakon, svi su zakoni prošli ovaj Dom. Ako nismo dobro odredili kazne ili ako budemo u narednom periodu kad budemo imali bezbjednosnu situaciju, ako se ona pogoršava dakle, mjere izrečene nisu bile preventivne, onda postoje razlozi da se kaže na kojem segmentu, u kom dijelu kredibilitete(?) nismo odmjerili, imamo porast, imamo nezadovoljavajuće stanje. Toliko samo, hvala vam.

GORAN MILOJEVIĆ

Hvala kolegi Radoviću, izvolite Hilmo Neimarlija.

HILMO NEIMARLIJA

Zahvaljujem predsjedavajući, dakle prihvaćajući odgovor zamjenika javnog tužioca na primjedbu sugestiju kolege Genjca, vezanu za pisanje štampe o tobožnjem ili stvarnom stavu, tužilaca ili tužioca iz inozemstva o domaćim tužiocima, prihvaćajući dakle objašnjenje, ili odgovor, ja ne prihvaćam razloge usljed kojih taj odgovor nije ponuđen javnosti. Jer to što je nama rečeno, trebalo je kolega Genjac je i u tom smislu čini mi se i sugerirao postavio stvar, i uputio sugestije. Trebalo je zapravo s tim upoznati javnost iz jako puno razloga, prije svega zato da javnost zna što je i kako je u odnosima između tužilaca domaćih i ovih inozemnih, da nam štampa ako ona to zlonamjerno ili ne znam iz kojih razloga radi, ne destruiira jednu ustanovu ili jednu instituciju koja je tako, tako, tako značajna, koju tek podižemo i napoko, da se na jednoj instituciji ovo i držim dodatno značajnim, pokaže da postoje granice slobode i štampe. Ako je tačno ovo što nam je kazao zamjenik tužioca BiH, informacije koje smo mi pročitali u štampi su date netačne. Pa koja je onda ta institucija koja bi trebala da povuče crtu izmeđuustalog i slobode štampe. Dakle, to je recimo posjednji, za neke može biti prv razlog usljed kojeg je tužilaštvo trebalo da reagira na pitanje štampe o nepovjerenju prema domaćim tužiocima koje su tobože iskazali tužioci iz inozemstva. Hvala lijepo.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem koelgi Neimarliji. Ne vidim više prijavljenih. Dakle, stekli su se uslovi za onu konstataciju je li, da smo primili ovaj izvještaj k znanju i evo imamo ova tri zaključka, ako se ja ne varam gospodina Čengića. Molm vas pažnju. Sad ja nisam siguran da ću na najbolji način interpretirati ove zaključke, pa bih ako vama nije teško, ima u stenogramu jeste, prvi zaključak se odnosio znači na datum onaj do 31.03.da se uradi informacija.

Evo ja ću dati na glasanje sad to, taj prijedlog tog zaključka.

Izvolite glasati.

12 za, jednoglasno.

Drugi zaključak, imamo ga u stenogramu, jeste li za licencirani softver? Otvaram glasanje.

Konstatujem 12 za, jednoglasno da je usvojen.

I treći zaključak, čiji ćemo potpun tekst uzeti iz stenograma, odnosi se na

HASAN ČENGIĆ

/nije izašao za govornicu/

GORAN MILOJEVIĆ

..jeste, rada pravosudn.. i jeste dobro, Otvaram glasanje.

8 za, 4 uzdržana.

Ovaj zaključak nema entitetsku većinu. Evo, nije postignuto usaglašavanje Kolegijuma. Nema entitetsku većinu. Dakle, nije prošao ovaj treći zaključak. Dobro.

Iam jedno pitanje, je li pravimo pauzu sad ili idemo dalje? Pitam evo ljude. Hilmo je li hoćete pauzu? Do koliko reci. Može li u 2. dobro uredu, ali vas molim, molim vas u 2:15 evo, eh, hajte onda u pola tri, ali nemjte molim vas da kasnimo.

/PAUZA/

Drage kolege i gosti, evo stekli su se uslovi da možemo nastaviti sa radom ovu današnju sjednicu. Ja predlažem prije nego što krenemo na ovu, predlažem da sada usvojimo zaključke vezane za Informaciju o stanju bezbjednosti u BiH. Kao što smo se dogovorili, kolege Genjac i Limov su napravili prijedlog i evo ja ću vam sad pročitati. Imate, je li? Eh odlično.

Ima li kakvih, primjedbi na tekst?

HASAN ČENGIĆ

/nije izašao za govornicu/

GORAN MILOJEVIĆ

Izvolite kolega Šiljegoviću.

BOŠKO ŠILJEGOVIĆ

Pritisko sam ja. U interesu zaštite autorskog prava, ja sam bio predlagač prvog ovog predloga na Ustavno-pravnoj komisiji i molim kolegu Genjca i Tomislava Limova da i mene dopišu ovde.

GORAN MILOJEVIĆ

Dobro, prihvata se. Da evo kolega Limov kaže da ste vi osnažili to. Dakle, glasamo.

Glasamo o zaključcima, autora gospode Genjca, Limova i Šiljegovića, možemo početi.

Ko je za?

Jednoglasno su usvojeni zaključci. Čestitam predlagačima.

Sada prelazimo na 19. tačku današnjeg dnevnog reda, to je

Ad.19. Izvještaj o finansijskom poslovanju Javnog preduzeća Službeni list BiH, po obračunu za period 2003.godine,

Ovde je prisutan i gospodin direktor. Izvještaj nadležne komisije ste dobili. Predstavnički dom je usvojio ovaj izvještaj na 39.sjednici održanoj 18.juna.

Otvaram raspravu po ovoj tački dnevnog reda.

Dajem riječ zamjeniku predsjednika komisije, izvolite.

OSMAN BRKA

Vrlo kratko. Mi smo jučer to imali i imao sam zadovoljstvo da smo raspravljali o nečemu što smo trebali hvaliti, a rijetko smo u situaciji da neku

instituciju hvalimo. Jučer smo dobili takav izvještaj, podršali smo ga, prosljedili vama i oni su nam obećali i mi smo im zaželjeli da iduće godine još više i još bolje rade i oni su obećali da će tako biti. Hvala.

GORAN MILOJEVIĆ

Gode ove pohvale direktore, je li tako? Evo javlja se kolega Šiljegović, izvolite.

BOŠKO ŠILJEGOVIĆ

Hvala predsjedniče. Uz podršku Izvještaj o finansijskom poslovanju gospdine direktore i niz pohvala, Izvještaj o finansijskom poslovanju Javnog preduzeća Novinsko izdavačka organizacija «Službeni list BiH» za 2002.godinu, ovaj Dom je razmatrao 18.07. prošle godine, na svojoj 10.sjednici. Pretpostavljam da se sjećate i da nećete to uzeti za zlo, ja sam tražio pokazatelj nacionalne strukture tada, čini mi se od 30 zaposlenih da su svega dva Srbina, 2 Hrvata, klub i ovaj put uz podršku znači finansijskog poslovanja izražava opravdano nezadovoljstvo podacima. Ako se sjećate ja sam tada podržao i kolegu Neimarliju koji je istovremeno tražio da dobijemo podatke o nacionalnoj zastupljenosti u Službenim novinama RS. Evo pitanje, zašto nema ovog pokazatelja? I da li ste nešto učinili u tom pravcu ili se ima namjera učiniti u narednom periodu? Hvala lijepo.

GORAN MILOJEVIĆ

Samo malo sačekajte direktore. Da li još neko od, gospodin Radović, izvolite.

NADE RADOVIĆ

Pa evo i ja se pridružujem jednoj pozitivnoj ocjeni prvo, urađenog izvještaja, drugo, rezultata poslovanja ovog preduzeća. Ja bih imao kratko pitanje samo. Ko je osnivač Javnog novinsko izdavačke organizacije «Službeni lis»?

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem kolegi Radoviću. Ima li još neko od delegata da želi da govori?

Zamoliću gospodina direktora, sad da izađe ovde i da nam objasni da pokuša nam ustvari dati odgovore na ova pitanja.

DIREKTOR SLUŽBENOG LISTA

Gospodine predsjedavajući, zastupnici i gosti, ja se zahvaljujem na povjerenju koje ste mi ukazali da mogu ovde vrlo kratko imajući u vidu vrijeme koje ste proveli na ovom zasjedanju, da kažem sledeće. JP NIO Službeni list je osnovan 20. juna 1945.godine i od tada u raznim organizacionim oblicima posluje do danas i posljednji zakon koji reguliše njegovu funkciju jeste zakon donesen u '96.godini, objavljen u broju 2 Službenog lista Republike BiH.

Imajući to u vidu, mi smo već tri godine nastojimo, da dokažemo da se radi o instituciji od interesa za BiH i da bi trebali da dobijemo osnivača koji bi preuzeo kompletno onaj dio koji pripada osnivaču i evo uspjeli smo da Vijeće ministara donese Odluku o privremenom preuzimanju JP NIO Službenog lista u okrilje svoje,

do donošenja zakona kojim bi se ova oblast regulirala. Dakle, mi smo taj prvi korak prebrodili imajući u vidu da bi se moglo desiti da ukoliko to se ne učini, obratimo se Federaciji da nas preuzme Federacija, odnosno ako i to se ne učini da se brišemo iz registra i da nakon toliko decenija prestanemo sa radom. Međutim, na sreću to se nije desilo. Sad imamo odluku koja je privremenog karaktera, imamo Odluku o usklađivanju Statuta postojećeg sa sadašnjim zahtjevima i imamo zahtjev za dopunu članstva Upravnog odbora i zatim raspisivanje konkursa za direktora, čime bi se u ovom privremenom ciklusu razriješio ovaj problem u cjelosti.

Ovo što ste vi pitali vezano za nacionalnu strukturu, to se sjećam jako dobro, ste vi pitali jeste, i prošle godine. Struktura je ostala trenutno ista. To su 22 Bošnjaka, 4 Hrvata 2 Srbina i 1 ostali. Međutim, imajući u vidu da se u toku je donošenje Zakona o javnim nabavkama koji je prošao svu proceduru domova, u kojem je predviđeno da će se svi tenderi objavljivati samo u Službenom glasilu države, kako bi se obezbijedio jedan propis koji je jedini do sada, tako smo obaviješteni od ovih zemalja u tranziciji, usklađen sa evropskim standardima. Nakon usvajanja tog zakona, mi ćemo morati formirati jednu posebnu službu koja će morati da sve te tendere obrađuje i već smo stupili u kontakt sa zemljama koje to imaju i primjerice Hrvatska je to počela u januaru 2003.godine i ima svakog tjedna 135 do 150 stranica samo tendera i ima prihod od nekih 7,5 miliona KM tako da ćemo u tom sklopu i u sklopu nove reorganizacije, u sklopu penzionisanja u toku ove godine, izvršiti prestrukturiranje i poboljšati nacionalnu strukturu. Dakle, to je u programu i Upravnom odboru i novom rukovodstvu. Ja mogu i još nekih detalja ukoliko vas interesira o poslovanju dati, tu sam, ako želite ja raspolazem sa svim tim podacima.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem se gospodinu direktoru, mislim da nema potrebe, dobili smo izvještaj komisije, jučer na komisiji je vođena rasprava i pohvaljen je ovaj izvještaj. Pošto ne vidim prijavljenih više, ja bih da pređemo na glasanje.

Dakle, ko je za usvajanje ovog izvještaja, otvaram glasanje.
Moraćemo ponoviti ovo glasanje. Ponovićemo glasanje.

Sad možete glasati.
Jednoglasno je usvojen. Čestitam direktore, vi možete ići.

E, sad prelazimo na set ovih ratifikacija, 19. tačka dnevnog reda,

Ad.19. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Sporazuma između Savjeta ministara BiH i Savjeta ministara Srbije i Crne Gore o uslovima putovanja državljanja dvije države

Pa evo, ja prozivam gospodina Čengića da nam on obrazloži, da pardon ovo je 20. tačka dnevnog reda.

Ad. 20. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Sporazuma između Savjeta ministara Bih i Savjeta ministara Srbije i Crne Gore o uslovima putovanja državljanja dvije države

Izvolite gospodine Čengiđu.

HASAN ČENGIĆ

Na svojoj 21.sjednici ja mislim, komisija je razmatrala ratifikaciju ovoga sporazuma između dvije države. On izgleda dosta jednostavan i uobičajen, međutim izazvao je određene dileme. Naime, mi imamo ovakav sporazum već sa Hrvatskom. Kad je upitanju Srbija i Crna Gora, odnosno državna zajednica Srbija i Crna Gora, pojavilo se pitanje koja je pozicija Kosova? Naravno, mi ne možemo odlučivati o pravnom statusu bilo koje države, a pogotovo nama susjedne države i u komisiji je naravno iznjet stav i razumijevanje da Kosovo jeste sastavni dio Srbije i Crne Gore. I na ovom sporazumu se regulira vrlo jednostavna stvar, da se uz pasoš i putem lične karte može dakle, pomoću lične karte može prelaziti granica s obje strane. Građani dvije zemlje mogu prelaziti granicu.

Međutim, bilo je pitanje sada. Šta se događa onima koji su na Kosovu, odnosno onima koji imaju tzv. unmikove dokumente. I komisija je o tome razgovarala i na kraju smo zaključili da je to ozbiljno pitanje i šta god da mi kao komisija zauzmemo stav neće biti dobro. Zamolili smo i u tom smislu uputili dopis Ministarstvu vanjskih poslova, da oni prouče to pitanje i da nam pripreme odgovor za ovu današnju sjednicu. I pošto je predstavnik Vijeća ministara ovdje, gospodin Đikić, ja bih zamolio da mu dopustimo da on objasni ovu poziciju prije daljeg izjašnjavanja. Hvala.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem se kolegi Čengiđu, i izvolite.

GOSPODIN ĐIKIĆ

Gospodine predsjedavajući, gospodo, sporazum između Savjeta ministara BiH i Savjeta ministara Srbije i Crne Gore o uslovima putovanja državljanja dvije države regulisan je način prelaska državne granice između dvije države, vrsta dokumenata za prelazak i dužinu boravka. Bitno je da je uveden, odnosno potvrđen bezvizni režim između dvije države, bez ikakvih formalnosti, kao i da je broj dokumenata za prelazak iz države u državu maksimalno proširen. Pasoš, zajednički pasoš, diplomatski pasoš, putni list, pomorska knjižica i što je najbitnije lična karta.

Navedenim sporazumom nastojalo se da se maksimalno pojednostavi postupak putovanja između dvije države, što je u skladu sa evropskim integracionim procesima i liberalizacijom viznog režima i prelaska državnih granica u regionu a kasnije i sa zemljama EU. Sporazum će olakšati kontakte EU građana, tako i privrednika, što stvara uslove za proširenje ekonomske saradnje, a što će unaprijediti i ukupne bilateralne odnose.

Navedeni sporazum međutim ne treba ni na koji način dovoditi u vezu sa pitanjem upotrebe unmik dokumenata kao putnih isprava i isprava za identifikaciju. U navedenom sporazumu izričito su navedeni uslovi i dokumenti koji se mogu koristiti kao važeći za ulazak na teritoriju druge strane ugovornice. Kao kod putnih isprava naglasak je stavljen u smislu nacionalnog zakonodavstva. Tako je u članu 2. stav 2 navedeno da se u smislu nacionalnog zakonodavstva za državljane Srbije i Crne Gore

važeće putne isprave kao što sam već naveo, pasoš, zajednički pasoš, itd. kao i putne isprave koje su izdaju na osnovu međunarodnog ugovora. U ovom dakle, izričito su navedeni dokumenti koje je izdala administracija, odnosno organi ugovornih strana, u ovom slučaju Srbije i Crne Gore s jedne strane i BiH s druge strane. A to ni u kom slučaju nisu unimik dokumenti.

Organi Republike Srbije izdaju lične karte i putne isprave za sve građane Kosova sa naznakom kosovskih opština, pod navodnicima, i tu nema dileme kakav režim prelaska granice treba primjeniti. Svi navedeni dokumenti iz sporazuma izdati od organa Srbije trebaju se i prihvatiti u okviru bezviznog režima.

Odredba koja govori o putnim ispravama koje se izdaju na osnovu međunarodnog ugovora, pravljen je u smislu bilateralnog ugovora između ugovornih strana, za neke buduće situacije. Da su strane željele da se ovaj sporazum odnosi na unimik dokumente, izričito bi to i dogovorile. S obzirom na politički značaj toga pitanja, o čemu su i razmjenjena mišljenja tokom konsultacija, prilikom usaglašavanja teksta sporazuma. Prema tome, pitanje unimik dokumenata ne treba vezivati za ovaj sporazum, već ga riješavati van ovog konteksta kao posebno pitanje.

Mi smo našli rješenje za unimik dokumente i jučer je Vijeće ministara donjelo odluku da se uvedu vize za unimikove dokumente, jer smo na intervenciju granične službe imali čitav niz primjedbi za korištenje, zloupotrebu teritorije BiH od strane nekih korisnika unimik dokumenata za dalji prelazak prema zapadu. I zbog toga, Državna granična služba je tražila da se jedno vrijeme potpuno obustavi prijem građana sa unimik dokumentima.

Ovim, mislim da je ovom odlukom Vijeće ministara koja je jučer donesena riješavan ovaj problem. Tako da će građani unimik dokumentima uz dobijanje vize moći da uđu na teritoriju BiH.

GORAN MILOJEVIĆ

Hvala vam. Ima li još neko da želi govoriti? Ne. Ništa onda ćemo staviti na glasanje.

Dakle, ko je za to, da se da saglasnost za ratifikaciju?

Otvaram glasanje.

Jednoglasno, svih deset, hvala.

21. tačka dnevnog reda,

Ad.21. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Ugovora o slobodnoj trgovini između BiH i Republike Albanije

Izvještaj nadležne komisije ste dobili, Predstavnički dom je dao saglasnost za ratifikaciju ovog ugovora, na 39.sjednici održanoj 18.juna 2004.

Otvaram raspravu. Ko se javlja za riječ?

Gospodin Čengić, izvolite.

HASAN ČENGIĆ

Komisija za vanjsku trgovinsku politiku ovoga Doma razmatrala je ovaj sporazum na predzadnjoj sjednici i zaključila da predloži Domu da da dadne saglasnost za ratifikaciju sporazuma. On je sasvim uobičajen sporazum kad su upitanju ove vanjske trgovine, dakle faktičko ukidanje carine između dvije zemlje. Možda je zanimljivo samo da je način na koji je u ovim sporazumom riješeno pitanje ukidanja crine, tako što se gradacijom krećući od 2004. do 2008. tek ukida ukupno.

Znači, ove godine će se plaćati carine 90%, pa onda naredne godine 80%, pa 70% da bi 2008. bile carine u cjelosti ukinute. Sve drugo je sasvim uobičajeno, i iz tog razloga mi smo predložili Domu da se dadne saglasnost za ratifikaciju ovog sporazuma.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem predsjedniku komisije. Ne vidim prijavljenih. Zaključujem raspravu.

Ko je za to da se da saglasnost za ratifikaciju?

Otvaram glasanje.

Jednoglasno je data saglasnost za ratifikaciju.

Sledeća tačka dnevnog reda,

Ad.22. Sporazum između BiH i Republike Bugarske o slobodnoj trgovini

Izveštaj nadležne komisije ste dobili. Predstavnički dom je dao saglasnost za ratifikaciju ovog ugovora na 40.sjednici održanoj 25.juna ove godine.

Otvaram raspravu. Javlja li se neko za riječ?

Ponovo gospodin Čengić, izvolite.

HASAN ČENGIĆ

Dakle, manje više isto kao i za prethodni sporazum. Istina, Bugarska je zemlja sa kojom BiH nažalost nema dovoljno kvalitetno razvijenu saradnju iako je ona potencijalno značajan partner, zbog njezinog nivoa ekonomskog razvoja i zbog toga što BiH ima proizvode koji bi se mogli plasirati.

Mi smo još ranije razgovarali ...komisije, zauzeli stav da bi vjerovatno bilo korisno, da pokušamo organizirati jedan sastanak Privredne komore BiH, naše komisije i predstavnika privrede ali i predstavnika ovih zemalja sa kojima imamo bilateralne sporazume, kao što je specijalno Rumunija, Albanija, Bugarska itd. možda putem ambasada ili na neki drugi način, da se prezentiraju mogućnosti bolje saradnje. I to svakako ostaje obaveza.

Što se tiče ovog sporazuma, on je tako definiran da se faktički ove godine, naime kod potpisivanja sporazuma ukida se 50% carina. Ove godine se ukida još 40 znači, ukupno 90% da bi od 1. januara iduće godine carine bile 0 između ove dvije zemlje.

Ponavljam, bilo bi jako važno i mislim da tu moramo učiniti svi dodatne napore da se ove povoljnosti prema jednoj zemlji koja ima 10 miliona stanovnika, dakle iskoriste u smislu da zaista poboljšamo našu saradnju ekonomsku, a posebno izvoz. Hvala.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem kolegi Čengiću. Niko se nije prijavio da želi diskutovati.

Dakle, otvaram glasanje, ko je za to da se da saglasnost za ratifikaciju?
Glasanje je otvoreno.
Jednoglasno.

23. tačka dnevnog reda,

Ad.23. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Evropske konvencije o prekograničnoj televiziji ETC 132, otvorene za potpisivanje 5.maja '89 u Strazburu sa Protokolom o izmjenama Evropske konvencije o prekograničnoj televiziji otvorenim za prihvatanje 1. oktobra '98.godine

Izveštaj nadležne komisije smo dobili. Predstavnički dom je dao saglasnost za ratifikaciju ove konvencije na 40.sjednici održanoj 25.juna 2004.godine.

Dajem riječ ponovo kolegi Čengiću, izvolite.

HASAN ČENGIĆ

Što se tiče ovoga sporazuma, bilo je određenih problema jer je i komisija ovaj sporazum dva puta stavljala na dnevni red. Međutim, prvi put se nažalost nije pojavio predstavnik predlagača a članovi komisije su imali niz pitanja. Drugi put smo dobili predstavnika predlagača u liku savjetnika ministra za komunikacije i transport koji nam je odgovarao na određena pitanja.

Naime, ovim dokumentom se reguliraju odnosi kad je upitanju emitiranje televizija, faktički preko granica, dakle iz susjedstva i prava svake članice pojedinačno ovog sporazuma. Predviđa se da na koji način se mogu baviti komercijalnom propagandom i ostalo, ali je ostalo nekoliko pitanja nejasnih o kojima smo posebno razgovarali.

Šta će se dogoditi u slučaju da neka politička stranka iskoristi svoj utjecaj i eventualno finansijski se dogovori sa nekom televizijom u susjedstvu i krene u predizbornu kampanju iz susjedstva, mimo pravila koja važe za BiH. Recimo, to je bilo jedno od pitanja. Odgovor je bio da se to regulira na isti način kao i pravila komercijalnog reklamiranja, drugim riječima, da BiH u tom slučaju može reagirati, zatražiti od te televizije da se poštuju pravila koja važe za BiH kad je upitanju recimo predizborna kampanja.

Drugo pitanje koje nam se učinilo jako važno, jeste a koje ovdje nije jasno iz sporazuma. Naime, ne... za strukturu BiH postavilo se pitanje, ko nadzire provođenje ovog sporazuma? Koje je to tijelo nadležno da recimo reagira u slučaju kršenja nekih

od normi ili pravila iz ovog sporazuma? Dobili smo odgovor, da bi to bila Regulatorna agencija za komunikacije i da je ona ta koja je zadužena i trebala bi da ovo prati. Međutim, tim smo povodom saznali da je problem sa Regulatornom agencijom taj, što ona nema zadovoljavajuću opremu kojom bi ovo mogla pratiti, pa nam je postavljeno i pitanje, da li bi kao Dom bili spremni da dadnemo podršku za rješavanje tog problema i to na način, da Regulatorna agencija ustvari ima sredstva koja nisu potrošena, ali nisu odobrena za ovu svrhu, pa da bi trebalo dakle, nekim putem doći u poziciju da se ta sredstva odobre? Mislim da je to ozbiljno pitanje i pretpostavljam da bi se ono moglo tretirati kad se bude postavilo pitanje rebalansa budžeta, što očekujemo vjerovatno u nekom vrlo skorom vremenu iz vrlo opravdanih razloga. Naime, uspostavljeno je niz državnih institucija koje nisu postojale u vrijeme kad je donijet budžet za ovu 2004.godinu, pa će zbog toga trebati izvršiti rebalans.

Bilo, kako bilo, držimo da je ovaj sporazum važan ali ću biti vrlo jasan. Još važnije je da BiH ima osposobljene institucije koje će pratiti primjenjivanje ovoga sporazuma, jer će sasvim sigurno drugi pratiti ponašanje medija iz BiH, ali je obaveza BiH da štiti interese svojih građana i države BiH. Hvala.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem kolegi Čengiću. Nema prijavljenih diskutanata. Zatvaram raspravu.

Ko je za to da se da saglasnost za ratifikaciju?

Otvaram glasanje.

Jednoglasno, 11.

24. tačka dnevnog reda,

Ad.24. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Konvencije za osnivanje evropske i mediteranske organizacije za zaštitu biljaka EPPO od 18. aprila '51.

Da ne čitam dalje ove datume, svi imate pred sobom tačan naziv ove tačke dnevnog reda.

Izveštaj nadležne komisije ste dobili. Predstavnički dom je dao saglasnost za ratifikaciju ove konvencije na 41.sjednici održanoj 14. jula ove godine.

Otvaram raspravu. Ko se javlja za riječ?

Gospodin Čengić, ponovo izvolite.

HASAN ČENGIĆ

Dakle, naša komisija je na 21. sjednici raspravljala pitanje saglasnosti za ovu konvenciju i pedlaže Domu naroda da se dadne podrška i dadne saglasnost za ratificiranje ove konvencije. Radi se o tome da je konvencija relativno stara. Još '51.godine je inicirana. Ona je više puta dopunjavana a njezina suština je da se zaštititi zdravlje bilja ali isto tako i zdravlje životinja i ljudi upotrebnom toga bilja. Mi ćemo sasvim sigurno, u budućnosti vrlo brzo doći u poziciju da imamo sve veću i veću komunikaciju, odnosno korištenje bilja, bilja s vana, tu će se postaviti pitanje i genetički modificiranih sorti sjemena itd. i sasvim sigurno, da jedna ovakva konvencija koja inače ide podruku i sa zakonima koji se već nalaze, koje je Vijeće ministara usvojilo a već se nalaze u proceduri u Parlamentarnoj skupštini, kad je

upitanju kvalitet hrane, pravila ponašanja oko prerade, procesuiranja dakle prehrambenih proizvoda itd. tako da smatramo da je od koristi ratificirati ovu konvenciju koju je inače ratificirao veliki broj zemalja. Na početku je potpisalo 13, a sada je već preko 40 zemalja potpisnika ove konvencije. Hvala.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem kolegi Čengiću. Ne vidim prijavljenih za raspravu.
Dakle, ko je za to da se da saglasnost za ratifikaciju?
Otvaram glasanje, sad.
Jednoglasno, 11 za.

I imamo posljednju tačku dnevnog reda za današnje zasjedanje, 25. to je,

Ad.25. Izvještaj o radu Komisije za spoljnu i trgovinsku politiku, Doma naroda za period od 28. decembra 2003. do 18. juna 2004.godine.

Izvještaj komisije ste dobili. Otvaram raspravu.
Dajem riječ predsjedniku ove komisije, gospodinu Čengiću.

HASAN ČENGIĆ

Dakle, na osnovu Poslovnika, komisija, ova komisija je dužna podnositi izvještaj ovom Domu svako tri mjeseca. Zanimljivo je da je to rješenje različito od recimo obaveza Administrativno-fnansijske komisije koja je dužna podnositi izvještaj svako šest mjeseci.

Mi ovdje, pred vama svima priznajemo da nismo izvršili svoju obavezu i nismo u prva tri mjeseca podnjeli izvještaj. Učinilo nam se nekako da jednostavno ako napravimo taj izvještaj, neće izgledati vrlo ozbiljno, pa smo se malo prišutili. Sada smo opet ovaj, da nas nebi ste skroz kritizirali, podnjeli ovaj izvještaj u kome se ukratko vidi da smo razmatrali jedan broj zakona, neki broj konvencija i da smo imali raspravu o nizu važnih pitanja, prije svega ekonomskog razvoja carinske politike, trgovinske politike itd. Naveli smo ovde i podatke o tome koliko smo održali sjednica, koje su bile glavne teme, prisutni itd. dakle u statističkom smislu, ovaj izvještaj je jedna statistika o tome šta smo radili, a pravi sadržaj onoga što smo radili su zapravo, predstavljaju zapisnici svake sjednice pojedinačno.

Držimo da smo izvršili svoje obaveze na vrijeme, i koristimo priliku da vas potsjetimo da prema obavezama Vijeća Evrope, dakle da ovaj Dom potsjetimo na jednu stvar, da prema preuzetim obavezama prema Vijeću Evrope, BiH ima zadatak usvojiti značajan broj konvencija i međunarodnih sporazuma. Jedan broj je usvojen, ali jedan broj još uvijek nije došao u parlamentarnu proceduru, iako se nalazi u proceduri u državi. Dakle, na različitim nivoima. Smatramo da nema razloga da ovaj proces teče tako skoro kao što teče, i obavještavamo ovaj Visoki dom, da prema našim informacijama ni u jednom domu konvencije i sporazumi ne stoje, doslovce ni jedan dan više od minimalne procedure.

Drugim riječima, Parlamentarna skupština je sasvim sigurno, najefikasniji, najbrži dio dakle ovih svih državnih struktura za ratifikaciju. Mi bi smo vas zamolili,

mislim da smo u tom smislu uputili jedan dopis, zamolili bi smo vas kao Kolegij da i vi sa svoje strane preduzmete potrebne mjere i aktivnosti, da se ubrza procedura ratificiranja na različitim nivoima unutar države BiH, kako bi smo obaveze koje smo preuzeli prema Vijeću Evrope zaista i izvršili. To je prvo.

I drugo, mi smo na Komisiji za poslovnik razmatrali ovo pitanje različitog rješavanja rokova u kojima trebaju komisije podnositi izvještaje i predložili smo kao komisija, da kad dođe prijedlog poslovnika, imaćete i to rješenje, da ubuduće sve komisije, bilo zajedničke komisije oba doma i pojedinačne komisije domova ili barem ovog Doma, podnose izvještaj jednput godišnje. Čini nam se da to u mandatu od četiri godine ima više smisla. Mi naravno ne bježimo od toga da podnosimo izvještaj ali nekako izgleda malo nelogično da idemo svako tri mjeseca sa izvještajem.

Na kraju koristimo priliku da ovaj, da vas zamolimo, da vas lobiramo da dadnete podršku ovom izvještaju i da obećamo da ćemo raditi ubuduće kao i dosada gospodine Boško i da vam kažem da u svim dosadašnjim dakle sjednicama u ovoj godini, samo jedanput je jedan kolega iz ličnih razloga bio protiv samo jednog stava. Kolega Osman Brka, a sve ostalo je jednoglasno usvojeno. Hvala lijepo.

GORAN MILOJEVIĆ

Zahvaljujem kolegi Čengiću. Ne vidim prijava više ovdje. Boško jesi ti uzeo za čitav klub ili, dobro.

Ko je za to da se usvoji izvještaj ove naše komisije?

Otvaram glasanje.

Jednoglasno, čestitam predsjedniku komisije. Konstatujem da je data, da je usvojen izvještaj a ne data saglasnost za ratifikaciju kao što piše u mom potsjetniku.

Dakle, prije nego što zaključim ovu današnju sjednicu, želio bih da vas samo upoznam sa planom Kolegijuma za naše dalje aktivnosti. Mi smo predvidili održavanje još jedne sjednice, kraju ovog mjeseca, vjerovatno onaj zadnji četvrtak u julu da će biti sjednica, 29. tako da planirate obaveze i želja nam je dakle da ne ostane repova nekakvih, da pošto će Predstavnički dom imati dan ranije ili dva dana ranije sjednicu, da i mi odradimo naš dio posla i onda ćemo vjerovatno ići na ovaj odmor u avgustu i nastaviti u septembru u nove radne pobjede. Onda ćemo vidjeti kako ćemo zakazati onu septembarsku, pošto će biti top predizborne kampanje.

Zatvaram sjednicu, hvala vam živjeli.

Sjednica završila sa radom u 15:10 sati.